

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

TREČIADIENIS – WEDNESDAY, RUGPJŪČIO – AUGUST 19, 2009 • Vol. C Nr. 158

Kaina 75 c.

Rusijos ir Lietuvos prezidentai pasirengę pradėti naują dvišalių santykių etapą

„Visas problemas kviečiu spręsti tik atviru dialogu“, – telefonu šnekėdama su D. Medvedev sakė Lietuvos vadovė D. Grybauskaitė. **Delfi.lt** nuotr.

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Rusijos ir Lietuvos prezidentai yra pasirengę pradėti naują dvišalių santykių etapą, teigia Kremlius.

Toks pareiškimas paskelbtas oficialioje Rusijos prezidento Dmitrij Medvedev interneto svetainėje pranešant apie jo pokalbį telefonu su Lietuvos prezidente Dalia Grybauskaite.

„Per pokalbį abi pusės išreiškė nusiteikimą ir pasirengimą pradėti naują dvišalių santykių etapą plėtojant konstruktyvų bendradarbiavimą prekybos, ekonomikos, kultūros, humanitarinėje ir kitose srityse. Abu prezidentai sutarė toliau bendradarbiauti siekiant išspręsti visus klausimus abipusio pasitikėjimo atmosferoje ir atsižvelgiant į abiejų valstybių interesus“, – teigiama Kremliaus pranešime spaudai.

Tuo metu Lietuvos prezidentūra pranešė, kad D. Grybauskaitė pokalbyje pabrėžė, jog ypač pasaulinės krizės sąlygomis kaimyninėms šalims būtina palaikyti abipusiai naudingus ekonominius santykius.

Rusijos vadovas pažadėjo išimtinai Lietuvai netaikyti griežtų reikalavimų, tikrinant vežėjus ir eksportuojant pieno produktus.

Per pastaruosius aštuonerius metus tai pirmas Lietuvos ir Rusijos vadovų oficialus pokalbis. Lietuvos prezidentai po Nepriklausomybės atkūrimo yra lankęsi Maskvoje du kartus – 1997 ir 2001 metais.

Lietuvoje prieš teismą stojo įtariamas airis teroristas

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Prieš Vilniaus apygardos teismą stojo prieš daugiau nei pusantrų metų Lietuvoje suimtas Airijos pilietis Michael Campbell, kaltinamas teikęs paramą Airijos teroristinei grupei.

Vilniuje su dideliu kiekiu ginklų 2008 m. sausį sulaikytas 36 metų airis kaltinamas dėl šaunamųjų ginklų laikymo ir kėsinimosi teikti paramą teroristų grupei. Spėjama, kad ginklai buvo skirti vadinamajai Tikrajai

airių respublikonų armijai (angl. Real IRA), kuriai vadovauja M. Campbell brolis Liam.

Prieš teisme pradėdant įrodymų tyrimą kaltinimą palaikantis prokuroras prašė, kad byla nebūtų nagrinėjama viešai. Jis rėmėsi Lietuvos valstybės saugumo departamento (VSD) raštu, kad nagrinėjant bylą viešai gali kilti pavojus vienam iš svarbiausių liudytojų, kuris įvardytas kaip Michael Robert Jardine. Per posėdį pa-

aiškėjo, kad šis asmuo yra sutikęs bendradarbiauti su Didžiosios Britanijos slaptąja tarnyba MI-5.

VSD rašte, kurį citavo prokuroras Mindaugas Bliuvas, teigiama, jog šio asmens ieško Airijos respublikonų armija (IRA) grupė, todėl gali kilti grėsmė jo gyvybei. Prokuroro teigimu, leidžiant pašaliniams stebėti bylą taip pat gali paaiškėti įslaptintų liudytojų tapatybė ir gali būti pakenkta kitiems tyrimams.

Pats M. Campbell prašė viešo proceso. Teismas nusprendė leisti viešą procesą, bet atskiros jo dalys galės būti įslaptintos, kai bus apklausiami anoniminiai liudytojai.

Real IRA yra sukarinta organizacija, siekianti bendro airių nacionalistų ir respublikonų tikslo – vieningos Airijos, t. y. Airijos Respublikos ir Jungtinės Karalystei priklausančios Šiaurės Airijos suvienijimo.

A. Valinskas susitiko su Baltarusijos opozicionieriumi

„Mums labai svarbi demokratinė ir stabili kaimyninė Baltarusija“, – pabrėžė Seimo pirmininkas A. Valinskas (k.). **ELTOS** nuotr.

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Seimo pirmininkas Arūnas Valinskas Vilniuje susitiko su buvusiu Baltarusijos Aukščiausios Tarybos pirmininku, Baltarusijos socialdemokratinio susivienijimo vadovu Stanislav

Šuškevič.

Parlamento vadovas per susitikimą su Baltarusijos opozicijos atstovu pabrėžė, kad Lietuva mato Baltarusijos valdžios pastangas plėtoti dialogą su Europos Sąjunga.

Tačiau, pasak A. Valinsko, kaimyninės valstybės valdžia pirmiausia turi plėtoti dialogą su savo tauta, su opozicija.

„Mums labai svarbi demokratinė ir stabili kaimyninė Baltarusija“, – pabrėžė Seimo pirmininkas.

Jis nurodė sritis, kuriose iš Baltarusijos laukiama pokyčių – tai spaudos laisvė, rinkimų įstatymų pataisos, pagarba žmogaus teisėms.

Lietuvos parlamento pirmininkas pabrėžė, kad Vakarams tai – esminės vertybės, tai esminės vertybės ir Lietuvai.

„Tik tokia politika ir konkretūs veiksmai neleis Baltarusijai atsiskirti ir pasilikti Rusijos įtakoje, tik tokie veiksmai ir tikros pertvarkos leis iš tiesų suartėti su Vakaraais. Mes galime būti Baltarusijos tiltu į demokratijos pasaulį, tačiau Baltarusijos valdžia turi apsispręsti, ar nori juo žengti į Europą“, – po susitikimo kalbėjo Seimo pirmininkas.

S. Šuškevič 1991–1994 m. buvo Baltarusijos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas ir pirmasis šalies vadovas po Sovietų sąjungos žlugimo.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias (p. 2)
- Lietuvos komunalinės paslaugos (p. 3)
- Istorijoje dažnai linkniuojama data (p. 3)
- Lietuvoje išleistas knygas pavarčius (p. 4)
- Laiškai, nuomonės (p. 5)
- Išsipildžiusi svajonė (p. 8)
- Lietuvos kario atsiminimai (p. 9)
- R. Rimkaus dideli darbai artimui (p. 10)
- Laidojimo papročiai Lietuvoje (p. 11)

Valiutų santykis

1 USD — 2.44 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Išlydėdamas mane dviem savaitėms į Lietuvą vienas iš draugų paprašė perduoti linkėjimus Krizei, jei sutiksiu. Esu jau dvi dienos Vilniuje, bet iki šiol draugo užduoties nesugebėjau įvykdyti. Ne todėl, kad Krizės nesitikau, bet kad dar nežinau, kaip ji iš tiesų Lietuvoje atrodo. Juk viena yra skaityti laikraščiuose žinutes su Lietuvai nieko gero nežadančiais skaičiais, o kita – savo pačios akimis atpažinti tą Krizę gatvėje ant suoliuko besėdinčius centus beskaičiuojančią. Bent jau kol kas vilniečiai svečiams nėra linkę lengvai tos Krizės parodyti. Vietoj to siūlo aplankyti neseniai ne taip toli nuo prekybos centro „Europa“ atsidariusią dar didesnę „Panoramą“. Esu pakviesta apsilankyti kitą savaitę duris atversiančiame prekybos centre „Ozas“. Pažadėjau nepasididžiuoti. Galbūt ten, materialinių gėrybių besivaikančių lietuvių būryje man pavyks bent trumpam išvysti lietuviškosios Krizės veidą?
Vyr. redaktorė D. Cidzikaitė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuončiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA

(metams kasdiena, paskelbta) \$250.00

JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Smagi stovykla

S. AUŠRA JASAITYTĖ-PETRY

Pirma savaitė

Sunku patikėti, kad jau praėjo mėnuo nuo to laiko, kai visi drauge sėdėjome aplink laužą, dainavome gražias lietuviškas ir skautiškas dainas, tobulinome skautiškas žinias, užmezgėme naujas draugystes, rišome mazgus, kepėme pietus lauko virtuvėje, gėrėjomės Dievo mums duota gamta – Rako miškais.

Š. m. Čikagos lietuvių skautų tuntų vasaros stovykla įvyko liepos 11–25 dienomis gražioose Rako miškuose, mažame Custer miestelyje, Michigan valstijoje. Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiais stovykla turėjo savo temą. Šių metų stovyklos tema – Lietuvos vardo tūkstantmečio jubiliejus, todėl kasdien skautai ir skautės paminėdavo kokį nors išskirtinį istorinį įvykį. Kartu su Čikagos tuntų skautais ir skautėmis stovyklavo ir Cleveland lietuvių skautų ir skaučių tuntai.

Atsižvelgiant į Lietuvos vardo tūkstantmečio jubiliejaus temą, šių metų stovykla buvo gražiai pavadinta „Vytis 2009“. Gražiai pritaikytas ir stovyklos šūkis: „Praeitis, dabartis, ateitis.... Mūsų ženklas Vytis!“ Šis šūkis palietė visų – nuo pat mažiausių stovyklautojų iš Jaunų šeimų pastovyklės iki pačių vyriausių vadovų – širdis ir išreiškė meilę mūsų tėvynei Lietuvai.

Čikagos lietuvių skautų tuntų pastovyklės taip pat pavadintos atsižvelgiant į pagrindinę stovyklos temą. „Aušros vartų/Kernavės“ tunto pastovyklė (kartu su jomis taip pat stovyklavo sesės iš Cleveland „Neringos“ tunto) savo pastovyklę pavadino „Laisvės pilietėmis“. Sesių viršininkė – vsl. t.n. Audra Brooks. „Nerijos“ tunto pastovyklė pavadinta „Odisejos švyturiu“. „Nerijos“ tunto jūrų skaučių viršininkė – g.v.v. t.n. Audrė Kapačinskaitė. „Lituanicos“ tunto jūrų skautų pastovyklė pavadinta „Juodkrante“. Jos viršininkas – ps. Justinas Novak. „Lituanicos“ tunto brolių pastovyklė (kartu su jais stovyklavo ir skautai iš Cleveland „Pilėnų“ tunto) pasivadino „Kvedlinburgo karžygiais“. Jų viršininkai – s.v. Linas Sutkus ir ps. Edis Brooks. Pačių jauniausių stovyklautojų – Jaunų šeimų – pastovyklė gražiai pavadinta „Šeimyniškėlių piliakalnių“. Šios pastovyklės viršininkė – vsl. Žiba Kairytė-Lapp.

„Aušros vartų/Kernavės“ tunto „Laisvės pilietės“ pastovyklės sesės.

Vyr. sk. sl. Regina Ramanauskaitė kartu su tėveliu v.s. fil. Donatu Ramanausku.

Dviratininkų kelionė prasidėjo ankstų rytą Villa Park miestelyje. Dviratininkai ir dviratininkės keliavo Michigan ežero pakrante per Illinois ir Wisconsin valstijas. Dvi naktis jie praleido įvairiuose valstybiniuose parkuose, o penktadienį S.S. Badger keltuvu perplaukė Michigan ežerą ir pateko į Ludington miestelį Michigan valstijoje. Dviratininkų nuvažiuotas kelias – maždaug 280 mylios! Šaunuoliai mūsų broliai dviratininkai ir sesės dviratininkės!

Dviratininkai, truputį pavargę, tačiau su šypsenomis įvažiavo ir patys nekantriai laukė, kol galės įkurti savo pastovyklės, kad galėtų truputį pailsėti prieš prasidedant programai.

Tėveliams išvažiavus, skautukams suvažiavus, dviratininkams įvažiavus – prasidėjo skautiška programa. Ji vyko kasdien: pionerija, dainavimas, skautiška teorija/ideolo-

„Lituanicos“ tunto prityrusieji skautai.

LSS fotokonkursas

Lietuvių skautų sąjunga skelbia fotografijos konkursą. Nuotraukos turi būti iš skautiškos veiklos, sueigos, stovyklos ar iškylos. Nuotrauka turi būti originali ir niekur dar neišspausdinta.

Teisėjų komisijos nariai:

Jonas Tamulaitis – Komisijos pirmininkas; Algimantas Kezys; Eugenijus Butėnas; Vytenis Lietuvninkas;

Fotografijos konkurso kategorijos:

- 6 metų – 10 metų
- 11 metų – 13 metų
- 14 metų – 17 metų
- 18 metų – 23 metų

Įteiktos nuotraukos:

- Gali būti fotografuota elektroniniu arba tradiciniu būdu;
- Baltai/juoda arba spalvota;
- Turi būti iki 8'' X 10'' dydžio;
- Fotografo (ės) vardą, pavardę, adresą, amžių ir nuotraukos, fotografavimo metus užrašyti ir pridėti prie nuotraukos antros pusės;
- Kiekvienam konkurso dalyviui leidžiama pateikti tik po tris nuotraukas.

Bus įvertintas nuotraukų: • Originalumas; • Kompozicija; • Meniškumas;

Premijos: • Kiekvienoje metų kategorijoje pirmą vietą užėmusios nuotraukos autorius gaus atitinkamą premiją; • Antrą ir trečią vietą užėmusių nuotraukų autoriai gaus pažymėjimus.

Nuotraukas siųsti iki š. m. rugsėjo 15 d. adresu:

LSS fotokonkursas

c/o: Mr. J. Tamulaitis

3137 Kenilworth Ave. #1

Berwyn, IL 60402 USA

Laimėtojai bus paskelbti per „Skautų aidą“ 85 m. – sukaktuvinį pokylį lapkričio 14 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL.

gija/principai, maudymasis, lauko virtuvės, buriavimas, šaudymas iš lanko. Skautams ir skautėms visos dienos buvo užimtos, nebuvo laiko nuobodžiauti.

Per pirmąsias dienas naujam/ naujai stovyklautojui/stovyklautojai buvo truputį sunku. Jie dar nepažinojo visos stovyklos, nebuvo aišku, kaip kas vyksta, tačiau gerieji vadovai bei tie, kurie jau ne pirmą kartą stovyklauja, kiekvienam/kiekvienai viską parodė ir paaiškino. Visa stovykla – tai viena didelė skautiška šeima.

Bus daugiau.

v.s. fil. Edžio Leipaus nuotraukos

KOMENTARAS

MŪSŲ ISTORIJOJE DAŽNAI LINKSNIUOJAMA DATA

Praeitą mėnesį besilankant Lietuvoje, dienomis prieš pasikeičiant prezidentūroje šeimininkams, buvo apšiai rodoma apie buvusius Lietuvos prezidentus, jų veiklą. Tad neuostabu, kad žmonės apie tai daug kalbėjo, ypač apie jų ryžtingumą bei narsumą. Vieno privataus susibūrimo metu vienas smalsuolis iškėlė klausimą: Kokia būtų istorija, jei 1940 m. birželio 15 d., sovietams įygiuojant nepriklausomon (suverenitetinēn) Lietuvon pro atviras duris, prez. Antanas Smetona būtų laikęsis savo duotos priesaikos nepalikti tautos, kaip garbingas laivo kapitonas nepalieka keleivių bei ėgulos skęstaniame laive. Į tai buvo daugmaž atsakyta taip, jei prezidento įsakymu būtų buvę bent simboliškai pasipriešinta, tai Stalinas nebūtų galėjęs pasauliui, o per Teheran ir Yalta konferencijas JAV prezidentui Franklin D. Roosevelt ir D. Britanijos premjerui Winston Churchill, akiplėšiškai akių mulkinti, jog lietuviai patys pasiprašė būti įtraukti į Sovietų Sąjungą.

Po prez. Smetonos buvo paminėtas Vitkauskas, kuris š. m. liepos 20 d. „Draugo“ laišku skyriuje Danos Stankaitytės laiške „Negalima pamiršti“ buvo apkaltintas už Lietuvos kariuomenės prijungimą prie sovietinės ir už perėjimą jiems tarnauti. Tačiau mano didelei nuostabai, didžiausios kritikos susilaukė į Vakarų pasitraukęs generolas Stasys Raštikis. Su tuo nei sutikau, nei paneigiau, nes per mažai žinojau, bet vis tiek, pagalvojau sau, kad tai skamba kaip sovietmečiu, kai buvo šmeižiami visi, kurie laiku paspruko nuo antrosios sovietų okupacijos į Vakarus.

Tik sugrįžus namo po nuostabios kelionės po Lietuvą suvokiau, kaip vis dar uoliai ir su gilia širdgėla yra nagrinėjamos 1940 metų aplinkybės, atvedusios prie Lietuvos nepriklausomybės praradimo ir pusšimtį metų užsitęsiosios sovietų okupacijos pradžios. Mat vien „Drauge“ radau net trijų autorių straipsnius, vienaip ar kitaip kalbančius apie gen. Stasį Raštikį. Pradėsiu nuo vėliausio – nuo Indrės Tijūnėlienės seriale „Šiurpas!“ (5) (2009 m. liepos 18 d.), susidedančio iš trijų fragmentų. Viena jų Indrė pasisako, kad maža būdama visuomet pasisveikindavo su gatvėje sutiktu gen. Stasiu Raštikiu, kad galėjęs generolo dėl jo tragiško likimo, nors tada dar nesuvokė jo vaidmens mūsų istorijoje. Pamini gen. Raštikio knygoje „Lietuvos likimo keliais“ iš IV tomo kelis reikšmingus įvykius iš generolo gyvenimo, pvz., gyvenimą bolševikų nelaisvėje, žmonos kalinimą Kauno kalėjime, apdovanojimą Vyčio kryžiaus ordinu, išsiskyrimą su vaikais, bet nieko nerandu apie generolo nusistatymą pasipriešinti. Bendrai paėmus, imponuojantis serialas marguliuoja daugiausia žmonių vardais, kurių ne vienas papildė Indrės ilgus metus nenuilstamai tempiamą šalpos „Saulutė“ vežimą bei jau kurį laiką jos JAV administruojamą Dieviško kryžiaus fondą.

Skaitant R. John Rapšio straipsnį „Per Atlantą su valingu genero-

lu...” (2009 m. liepos 15 d.) supratume, jog jo tėvas buvo pulkininkas, didelis generolo Kazio Musteikio gerbėjas. Anot jo tėvo, gen. Musteikis buvo vienintelis iš keturių generolų prez. Smetonos kabinete pasisakęs už pasipriešinimą ginklu prieš sovietus. Beje, Rapšys cituoja ir prezidentą Valdą Adamkų dėl kadaise išsakyto žodžio, jog dypukai po Antrojo pasaulinio karo suvažiavo į Ameriką „su suplyšusiomis kelnėmis ir kiau-rais batais”. Tam R. Rapšys rimtai prieštarauja, nes nei į Ameriką jį atplukdinusiam laive, nei jo gyvenamoje Ingelstadt stovykloje tokių, anot jo, driskių nebuvo. Man irgi atrodo, kad, plaukdamis būtent į išsvajotą Ameriką, dėvėjome geriausią ir švariausią, ką turėjome. O grįžtant prie temos, atrodo, jog gen. Raštikis net rankos nepakėlė prieš sovietų invaziją.

Paprastai daug tiesos mums pateikiantis teisininkas Donatas Januta straipsniu „Lietuvos ir sovietų generolas V. Vitkauskas ir Lietuvos kariuomenė“ (2009 m. liepos 4 d.), atsaiko mano rašinyje jau minėtai Danai Stankaitytei, išvadinusiai gen. Vitkauską išdaviku. Januta remiasi 1970 m. išleistos gen. Kazio Musteikio knygos „Atsiminimų fragmentai!“ duomenimis. Pasak tų prisiminimų, gen. V. Vitkauskas 1940 m. birželio 15 d. davė įsakymą nesipriešinti sovietams pagal prez. Smetonos kabineto nutarimą. Prieš tai 20 metų garbingai ištarnavo Nepriklausomos Lietuvos kariuomenėje, tad nebuvo joks bolševikas. O gen. Raštikis buvo įsitikinęs, jog bet koks pasipriešinimas būtų buvęs nesėkmingas, nes po Vilniaus atgavimo iš sovietų, Lietuvoje vis vien jau buvo įsitvirtinusios sovietų armijos ėgulos.

Nors trumpas simbolinis pasipriešinimas mūsų lauke nebūtų buvęs sėkmingas, tačiau būtų amžiams palikęs neįkainojamą tautos įvaizdį. Geriau susipažinus su dar vis mūsų dažnai linksniuojama, daugelio žmonių gyvenimą sujaukusia 1940 metų birželio 15 dienos data, manau, kad tuometiniai visi prie Lietuvos valdžios vairo stovėję vyrai: prezidentas, ministrai bei generolai – nebuvo jokie išdavikai, nei parsidavėliai, o tiesiog neprincipingi trumparegiai. Jie nenumatė, jog užuot, pasidavus iškelto mis rankomis pražūtingai okupacijai, ryžtas lengvai nepasiduoti tautai būtų suteikęs amžiną šlovę. Jei iki birželio 15 dienos prezidentas Smetona naudojosi absoliučia galia, tai kritišku momentu jos nepanaudojo. O birželio 15-osios naktį įvykusiame vyriausybės posėdyje prezidentas galėjo nepasiduoti ministrams ir generolams kapitulantams, galėjo laikytis savo nusistatymų priešintis sovietų agresijai ir, kaip kariuomenės vadas, galėjo bent simboliškai pasipriešinti. Tuo atveju, nors ir būtų nelygioje kovoje žuvęs, būtų tapęs didvyriu, o ne keletą metų vėliau gaisro auka Cleveland mieste 1944 m. sausio 9 dieną.

Leonidas Ragas
Itasca, IL

Lietuvos komunalinės paslaugos

STASYS GOŠTAUTAS

Pabuęs Lietuvoje, negali nepasidžiaugti, kaip toli į priekį yra nuėjęs mūsų kraštas. Nepaisant Seimo ir valdininkų korupcijos, teis- mų savivaliavimo, Lietuva šiandien yra ten, kur niekad nesvajoto būti prieš 20 metų. Tiek jaunimo, tiek pažangos, tiek šaunaus elito, gal net kiek per daug universitetų (17) ir per mažai amatų mokyklų. Bet laikas nustatys kas, kur, kada... Yra miela pabūti toje savo Lietuvoje ir jaustis, kad galų gale tu priklausai ir esi reikalingas. Gal ir nepasieksi tūkstančių žmonių, bet tas žiupsnelis draugų yra tavo geriausi gyvenimo bičiuliai. Taip miela yra su jais išgerti taure vyno ar bokalą alaus, ar tik pasikalbėti ir pasidalinti savo mintimis. Ir tu žinai, kad jiems tikrai yra svarbu, ką tu galvoji, o tau svarbu – ką jie galvoja. Taip gimsta projektai, auga tautos amžius. Tu paliksi mažą savęs dalelę tarp kitų visų, tu būsi dalis visų.

Bet ne viskas Lietuvoje yra tobula, kaip norėtum. Niekur taip nėra, visad bus kas nors, kas akį rėš, ko norėtum, kad taip nebūtų. Galop, dar liko nemažas būrys tų 220,000 komunistų partijos palikuonių, jie greičiau numirs, negu pasikeis. Vis dėlto kaskart atvykus į Lietuvą, vis mažiau krenta į akis tas *homosovieticus*. Štai pora pastabų.

Sunku patikėti, bet yra įrodyta, kad Jurgis Mačiūnas žavėjosi sovietų gyvenamųjų namų architektūra, laikė tuos pastatus labai vykusiais, „pačia veiksmingiausia šiuo metu vykdoma masinio būsto programa pasaulyje“ („Underground, NY, 1965). Bet nors ir pagyręs sovietinę architektūrą, jis tučtuojau pridūrė, kad jo „surenkamų konstrukcijų būstų sistema“ (Prefabricated Housing System), kurią jis sukūrė apie 1960 metus, galvodamas apie Sibirą, yra geresnė net už sovietinę. Skamba kaip dar vienas „Fluxus“ žaidimas.

Neseniai apsilankiau Žemaitijoje, Sūduvoje ir Dainavoje ir negalėčiau sakyti, kad Lietuva yra krizėje. Energetikos krizė, bankų krizė, politinė krizė, ekonominė krizė, universitetų krizė – žodis „krizė“ turtingas savo įvairia vartoseną. Bet apsidairius po miestus ir miestelius, net bažnytkaimius ir kaimus, viskas taip darniai sutvarkyta, taip švaru, blizga, kaip dar turbūt niekad Lietuva taip neatrodė. Net pirmame Nepriklausomybės dvidešimtmetyje, kada kraštas dar nebuvo spėjęs atsipeikėti nuo 120 m. rusų kolonializmo, neatrodė taip puikiai išdailintas. Daug ką reikėjo pradėti iš naujo. Paskui per sovietmetį, kadangi viskas buvo valdžios, ne mano, ne tavo, niekam nerūpėjo per daug dirbti ir tvarkyti to, kas ne mano ir ne tavo. Vienas iš marksizmo psichologijos kapitalinių silpnųjų – priversti rūpintis tuo, kas ne mano, iš dalies buvo atsakinga už tokį krašto nuosmukį. Dar ir dabar tie 40 metų ar senesni būstai yra atnaujinti viduje, kadangi jie mano, kad taip juos vos galima bus atpažinti. Tačiau liko nepakeistos komunalinės paslaugos, ėjimai į namus nešvarūs, pusiau nuvalkioti, viskas nusinešioję – ar tai geležis ar medis, pašto dėžutės sumaltos, kvapas nemalonus, laiptai nudėvėti. Įdomiausia, kad būtų savininkai, kurie savo vidų išdailino ir atnaujino, žiūri į bendrą savo buto ėjimą kaip ne į savo reikalą. Tai valstybės problema, nors valstybė atsisakė tuos namus prižiūrėti, nes čia jau naujų savininkų nuosavybė. Sunku net patikėti, kad taip sunkiai užkariautą gyvenimo plotą taip lengvai būtų atsisakoma taisyti, lyg stogas ir laiptai nebūtų visų atsakomybė! Tad yra dar nemažai sovietinių likučių, kurie reikalauja greito atsakymo, kad nereikėtų kurią dieną žiūrėti į sugriuvusį pastatą, kurio jau niekas nepajėgs atstatyti.

Svarbiausia, kad mažai kam rūpi, jog senas pastatas grius, stačiai nuo savo metų. Kai juos statė, jie turėjo laikyti 35 metus, kai kurie jau dabar yra 50-ties. Sienos skyla, sunkūs balkonai siūbuoja, bet norint daryti bendrą remontą, reikia turėti šimtaprocentinį visų gyventojų sutikimą. Kiek žinau, negali gauti to šimto procento, visad bus vienas ar daugiau, kurie priešinsis bet kokiam pagerinimui. „O kam? Mes turim valdžią. Tegul ji rūpinasi“, – atšauna pusiau rusai ar šiaip sau užsilikę iš pakampių gyventojai, kuriems iš tikrųjų niekas nerūpi. Utenoje mačiau puikų dvarą, kur apie 20 svetimtaučių šeimų, žemiausios kultūros, gyvena susisipietusios „ponų name“, kur nešvarus vanduo be jokios gėdos bėga iš trečio aukšto tiesiai ant neatsargaus praeivio. Panašų vaizdą, tiesa, prieš 20 metų mačiau ir viename iš Trakų rūmų.

Bet palyginti šiandieninę Lietuvą su ta, kokia buvo prieš 20 metų, aiškiai matai nueitą kelią. Tai darbščios tautos rezultatas, kuris atskiria mūsų tautą nuo kitų Rytų genčių. Ten, kur buvo pusiau sugriuvę pastatai ar visai nugyventi ir pavargę namai, atsirado naujai ištaisyti ir išdažyti, švarūs, modernūs namai, kurie bando būti originalūs. Kartais reikia pripažinti, jog jie turi savo naują veidą.

Problemų yra daug, bet, kai palygini, kas buvo prieš, dabar matai, kad gatvės švarios, namai naujai išdažyti. Aišku, nėra kam nuvalyti sniegą nei užkasti duobes ant šaligatvių – tai vis menkas komunalinio ėsipareigojimo supratimas. Bet tai smulkmenos. Lietuva yra didelė mene, pažiūrėkite į paskutines Venecijos bienales (Jonas Mekas 2005, Žilvinas Kempinas 2009).

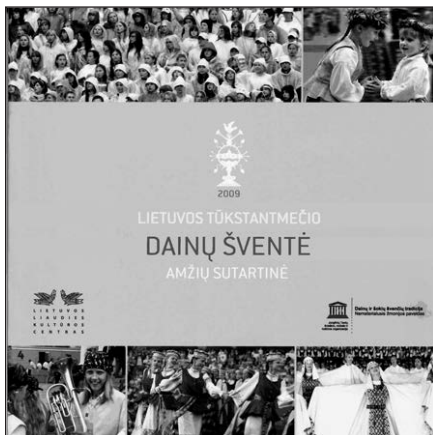
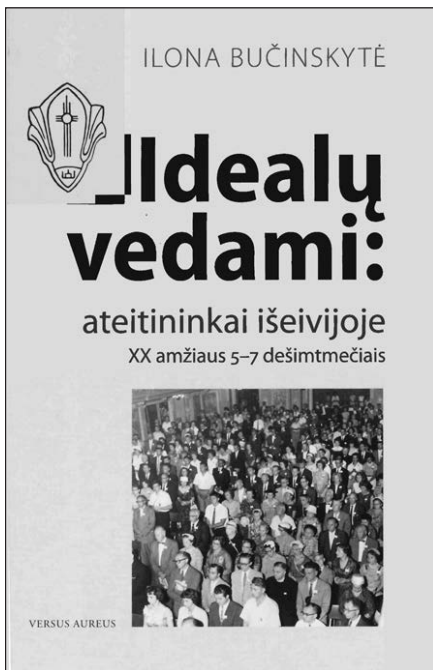
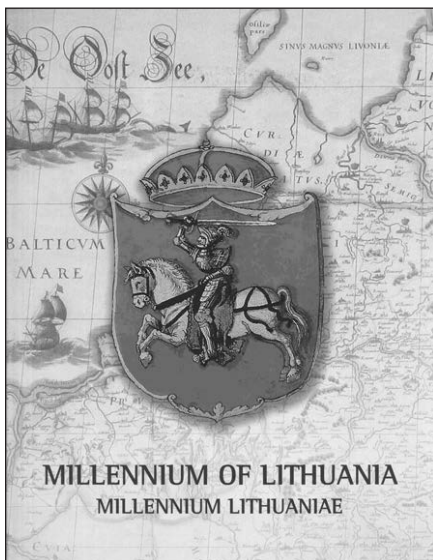
Teatras seniai žydi Lietuvoje, kaip dar niekad mūsų istorijoje. Štai skaitau š. m. rugpjūčio 3 d., pirmadienio, „Financial Times“ pranešimą, kad tarp visų vykstančių kultūrinių programų Tampere, Suomijoje, yra pastatytas Goethe „Faustas“, kurio režisierius yra Eimuntas Nekrošius. Smagu būti lietuviui.

KNYGOS IR LEIDINIAI

Pavarčius kelis neseniai Lietuvoje išleistus leidinius

RAMUNĖ KUBILIŪTĖ

Lietuvoje netrūksta knygynų, į kuriuos užsuka vietiniai gyventojai ir turistai. Šią vasarą knygynuose apsilankiusieji matė knygų lietuvių ir kitomis kalbomis, romanų, išverstų iš kitų kalbų į lietuvių kalbą, nemažai knygų vaikams. Teko girdėti ne vieno kliento klausimą: kokią knygą patartumėte jauniems skaitytojams? Žmonės pirkto knygas, kurias žadėjo ki-

tiems dovanoti. Teko pavartyti ne vieną naujai Lietuvoje išleistą knygą, ne vien lietuvių, bet ir anglų kalba. Noriu aptarti du pavyzdžius – albumo formato knygą apie Lietuvos žirgus ir knygą apie Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmetį. Jas angliškai būtų galima pavadinti „coffee table books“, t. y. didesnio formato knygos, jose daug nuotraukų ir kiek mažiau tekstų. Abi knygos patrauklios, tematika įdomi, vertimai, atrodo, nuosekliai atlikti. Važiuojantiems namo į Šiaurės Ameriką, bent tiems, pajutusiems tam tikrą knygnešių atsakomybę, užtikus šias knygas, tiesiog buvo sunku pasirinkti – nusipirkti lietuvišką ar anglišką variantą. Daug kas priklausė nuo to, ar žadėjai kam padovanoti, ar pats pasilaikyti.

„**Lithuanian Horses**“ (Lietuviški žirgai) – „Baltų lankų“ leidinys (užsienyje platinamas per National Book Network), parašytas Mindaugo Bertašiaus, Vidos Girininkienės ir Liberto Klimkos. Tai lietuvių kalba parašytos knygos vertimas apie šios srities istoriją, Lietuvos žirgų veisles, lenktyniavimą, auginimą ir t. t. Užsienio bibliotekos ir knygynai gali nusipirkti šią spalvotą knygą savo klientams. Bravo! Užsienio skaitytojais galės sužinoti apie Lietuvos „žemaituką“!

Rimtesnė, Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmečio sukakties proga išleista albumo formato knyga „**Millennium of Lithuania – Millennium Lithuaniae**“ yra Lietuvos dailės muziejaus leidinys, kurį redagavo Mindaugas Šapoka. Knyga paruošta pasinaudojant dr. Irenos Vaišvilaitės sukurto parodos tematika. Knygoje yra pateikiami Lietuvos tūkstantmečio istoriniai faktai, žemėlapiai, nuotraukos iš įvairių istorinių laikotarpių – senųjų laikų, caro laikų, okupacijų ir nepriklausomybės atgavimo. Sveikinimo žodis prez. Valdo Adamkaus. „Litua“ skyrius parašytas Viktorijos Daujotytės. Reikia tikėtis, kad šią knygą ne vienas lietuvis užsakys savo vietovės bibliotekai, paduos savo giminaičiams ta kalba, kuri labiau suprantama.

Vytauto Didžiojo universiteto Lietuvių išeivijos institutas toliau sparčiai leidžia knygas įvairiomis temomis, kuriose nagrinėjamos išeivijos asmenybės, organizacijos, judėjimai ir pan. Vieną knygą šią vasarą knygynuose jau galima nusipirkti. Tai „Versus aureus“ leidyklos išleista Ilonos Bučinskytės monografija „**Idealų vedami: ateitininkai išeivijoje, XX amžiaus 5–7 dešimtmečiais**“, paremta jos daktaro disertacija. Tai įdomus šios prie šimtmečio priartėjusios lietuviškos katalikiškos organizacijos veiklos laikotarpis, susijęs ir paveiktas JAV ir pasaulio istorinių bei politinių įvykių bei judėjimų (tuo laikotarpiu, kai Lietuva dar buvo okupuota).

Ne viską galima įsigyti knygynuose. Kai kurios knygos ir leidiniai apskritai nėra platinami knygynuose arba platinami ne visuose. Taip pat yra leidinių, kurie nebuvo (dar) išvesti į kitas kalbas, nors gal būtų buvę naudinga tai padaryti. „**Lietuvos Tūkstantmečio dainų šventė**

‘**Amžių sutartinė**’ – tai minkštu viršeliu, mažo, albumo formato knygelė, kurią buvo galima įsigyti įvairių Dainų šventės renginių suvenyriniuose kioskuose. Šią knygutę turbūt norėjo įsigyti ne vienas Dainų šventės renginių dalyvis ir svečias, nes kitaip reikėjo mokėti po lituką už vieno ar kito renginio programos brošiūrėlę. Leidinio sudarytoja – Saulė Matulevičienė. Leidinį išleido Lietuvos liaudies kultūros centras. Jame – visų Dainų šventės oficialių renginių programos bei įvadiniai žodžiai. Knygoje taip pat pagerbti Dainų šventės renginių savanoriai – bravo! jiems. Išspausdintos ištraukos iš Lietuvos mokyklų ir kitų kraštų, mokinių palinkėjimai iš akcijos „Vilties paukščiai“, jų baltų paukščių takai puošė Vilnių visą Dainų šventės savaitę. Nors knygos popierius gal ne „liuksusinis“ ir spaustuvės rašalo kvapas šiek tiek priminė anų laikų Lietuvoje leidžiamus leidinius, jame labai daug informacijos. Kai kurios nuotraukos yra rengimo komitetų, kitos, pvz., iš ankstyvesnių Lietuvos Dainų švenčių. Sveikinimo žodžiai: prez. Valdo Adamkaus, Remigijaus Vilkaičio (LR kultūros ministro), Inos Marčiulionytės (ambasadore, nuolatinės atstovės prie UNESCO), Sauliaus Liausos (Lietuvos liaudies kultūros centro ir 2009 m. Lietuvos tūkstantmečio dainų šventės „Amžių sutartinė“ direktoriaus).

Šį visus Dainų šventės renginius apimančių leidinį dalyviai, ar tai būtų Lietuvos kolektyvo nariai, ar iš kitur atvykusieji gal šiek tiek detalčiau ir kritiškiau pavartė. Juk jie visi jautėsi pilnateisiais renginių dalyviais. Skyrelyje „Redakcijos žodis“, red. Laima Apanavičienė („Draugas“, liepos 22 d.) pastebėjo: „Knygų, leistų užsienyje, pristatymuose dalyvių skaičius, plačiai per Lietuvą nuskambėjęs šimtamečio dienraščio ‘Draugas’ vardas, bendri projektai rodo, kad Lietuvos lietuviams vis daugiau ir daugiau rūpi, ką lietuviai veikia užjūriuose.“ Tokį išeiviją palaikantį reiškinį taip pat patvirtina Lietuvoje girdėti žodžiai: „Ačiū, kad atvykote“, kuriuos teko girdėti Dainų šventės eisenos metu liepos mėn. 6 d. Vilniuje,

kai pakelėse stovintieji pamatė per lietuvių žygiuojančius išeivijos chorų ir šokių grupių plakatus bei gyvenamų valstybių vėliavas. (Kiti girdėti žodžiai gal kėlė kitokius jausmus, ypač neseniai iš Lietuvos pasitraukusiems, tai – „Sugrįžkite į Lietuvą gyventi“.).

Pavarčius anksčiau minėtą leidinį, šiek tiek sunku rasti informacijos apie išeivijos lietuvių, kurie dalyvavo Dainų šventėje ir jos Šokių dienoje, nors, kiek teko suprasti, dalyvavo beveik 1,000 išeivijos šokėjų ir dainininkų. Lietuvos ansambliai, vienetai, chorai nuo 96–158 psl. išvardinti iki smulkmenų, nuo Akmenės iki Zarasų rajono, grupių pavadinimai bei vadovai, Dainų šventėje dalyvaujančiųjų skaičius. Tokio sąrašo nėra iš užsienio atvykusiems dalyviams, nepaminėti kraštai, jų grupės ar vadovai. Knygelės 160 psl. „Iš Dainų šventės istorijos“ paminėtos išeivijos Dainų šventės. Nenumuruotame rudame puslapyje, knygos gale rasime ruošos komiteto kvietimą į IX Dainų šventę „Daina aš gyvenu“, kuri įvyks 2010 m. liepos 4 d. Toronto, Kanadoje, priešingame puslapyje – Šokių šventės Hamiltone nuotrauka. 170 psl. yra Lietuvos liaudies kultūros centro komandos nuotrauka (nuoširdžiausi sveikinimai ir sakinukas „Ačiū už tai, kad darniai sutardami šventę kūrėme kartu“), po ja – dvi nuotraukos su užrašais: Rita Karasiejienė – išeivijos šokių kolektyvų koordinatore; Darius Polikaitis – išeivijos chorų koordinorius.

Šokių dienos aprašyme, 76 psl., Laimutė Kisielienė rašė „Mūsų šventė – ne šventė be užsienio svečių. Šį kartą su Lietuvos šokėjais suksis ir viso pasaulio lietuviai iš JAV, Kanados, Brazilijos ir Argentinos, Švedijos ir Lenkijos, Ukrainos ir Latvijos. Mūsų lyrišką, ramios prigimties šokių jie nušviečia plačiomis šypsenomis, nuspalvina netradiciniais tautinių kostiumų raštais, savo gyvenamojo krašto temperamentu.“ Gal buvo tokius drabužius nešiojantys šokėjai. Gal tokie žodžiai tiko, jei išeivijos grupės nesiavadovavo Šokių dienos vadovų nurodymais dėl kostiumų, kuriuos buvo galima rasti svetainėje. Ar tokiame leidinyje korektiška taip visus

Vilnius, Pilies gatvė.

Ramunės Kubiliūtės nuotr.

Angelo skulptūra Užupyje, Vilniuje.

I. Stankevičienės nuotr.

išeivijos šokėjus apibendrinti? Tokius žodžius paskaičius, šokėjai, kurie dėvi iš Lietuvos užsakytus ar išeivijos lietuvių audėjų, pvz., Lietuvių tautodailės instituto narių, Anastazijos Tamošaitienės mokinių, austus drabužius, gal siek tiek užsigavo ar bent nustebė, kad jų drabužiai (visi) „netradiciniais tautinių kostiumų raštais“ nuspalvinti!

Tūkstantmetinėje dainų šventėje lankėsi ne vienas užsienietis (nelietuvis) žiūrovas iš Europos, Šiaurės Amerikos bei kitur. Dainų šventės vakaro metu teko girdėti iš kai kurių garbingų svečių – anglų kalba, o kai kurių ypatingomis pastangomis – lietuvių kalba išmokus sveikinimus. Tačiau šiaip lietuvių kalbos nemo-kantiems svečiams nebuvo pasiūlyta programa ar leidinys anglų (ar kita) kalba, tik Dainų šventės svetainėje pateikta informacija. Šiame leidinyje pasigedau daugiau informacijos apie iš išeivijos atvykusius vienetus, kurie pilnomis teisėmis dalyvavo Dainų šventės renginiuose (pačioje Dainų šventėje bei Šokių dienoje). Matyt, ne vienas su šiuo leidiniu susipažinęs skaitytojas pajuto informacijos spragas. Teko girdėti per buvusią čikagietę, dabar gyvenančią Vilniuje, kad buvo išleistas ir antras leidinys, kuriame aprašyti Tūkstantmečio Dainų šventės renginiuose dalyvavę išeivijos vienetai. Tačiau neteko tokio leidinio matyti, nežinau, kas jį paruošė, leido, platino. Gaila, kad apskritai prireikė tokio antro leidinio... Ateina į galvą „Drauge“ išspausdintas Liūdos Rugienienės XIII PLB seime liepos 8 d. skaitytas pranešimas „Kas yra lietuvis, gyvenantis užsienyje?“

Kelis Lietuvoje išleistus leidinius pavarčius, iš tikrųjų negalima daryti

apibendrinimų apie visus Lietuvos leidinius, kurie yra įvairūs, taikomi įvairiai publikai, skirti įvairiems tikslams, paruošti skirtingų redakcinių komandų ir finansuojami iš skirtingų paramos šaltinių. 2009 m. vasarą ne kartą teko girdėti iš vietinių gyventojų lūpų žodžius „ekonominė krizė“. Gal finansai nulėmė įvairius leidinių leidybos sprendimus? Vis tiek, norėtusi pastebėti, kad kai kurie leidėjai numatė išskirtines plėtros progas šiuo Lietuvai svarbiu istoriniu laikmečiu. Pasirinktos aktualios ir įdomios temos, leidiniai tinkamu laiku buvo „paleisti“ į rinką. Dviem kalbomis išleisti leidiniai apie Lietuvos žirgus, apie Lietuvos tūkstantmetį tikriausiai susilauks patenkintų pirkėjų. Kituose leidiniuose, pvz., pagrindiniame Dainų šventės leidinyje, lyg ir jaučiasi tam tikros spragos ar neišnaudotos kai kurios galimybės, bent tai pastebi iš šalies žiūrintis.

Leidiniai, tai leidiniai... Tie, kurie buvo Lietuvoje 2009 m. liepos mėn. pradžioje, tikriausiai parsivežė daug nuotraukų. O prisiminimus ir jausmus tikriausiai gana taikliai apibūdino Lietuvos Tūkstantmečio dainų šventės „Amžių sutartinė“ rengėjai šventės svetainėje. Puslapyje, pavadintame „Po šventės“, jie rašė: „Nuskambėjo, nuaidėjo, nutilo. Nugulė ant mūsų žemės, kalvų, upių, žolės, pakilo dangun – septintan... Kas įvyko, ką išsinešė savo širdy, kokius grynuolius mums pamėtėjo sutarti pakvietusi šventė – dar žvalgom, matuojam, siojam kiekvienas pagal savo vertybių rėtį. Buvo visko ir labai daug, ir šiapus pakylų, scenų, aikščių, ką matė visi gebantys matyti, ir anapus uždangų (tiesą sakant, jų beveik ir nebuvo), autobusuose, valgyklose, mieste, nuošalesnėse parkų ir širdžių kertelėse...“

Laiškai, nuomonės, komentarai

Rašykite mums el. pašto adresais: redakcija@draugas.org
dalia.cidzikaite@gmail.com

APIE PAPILĘ – TIKSLIAU

Š. m. liepos 25 d. „Draugo“ „Įvairenybėse“ perskaičiau straipsnelį „Jūros periodo parkas Papilėje“. Norėčiau patikslinti ir papildyti.

Ne Dionizas Poška, bet Simonas Daukantas tyrinėjo Ventą, nes jis čia gyveno. S. Daukantas žinomas kaip istorikas, rašytojas, švietėjas, bet užmiršti jo, kaip gamtos tyrinėtojo, nuopelnai Lietuvai. Tik papildomiškai žinojo, kad Ventos vaga – tai jūros dugnas.

S. Daukanto atradimas buvo pakartotas po Atgimimo, kai ant Ventos (už švediškus pinigų) buvo statomos nedidelės hidroelektrinės. Venta giliai įsirėžusi, ne bet kur pastatysi. Ši vieta (Papartynė) buvo tinkama, čia tebėra apleistas vandens malūnas, buvo tiltas, yra geras privažiavimas. Statant užtvanką, buldozeris stumdė kranto gruntą. Taip netyčia buvo atrasta ši atodanga.

Papilės seniūnija planavo sutvarkyti poilsiavietę. Tuo tikslu siūlė mums (pusvelčiui) parduoti pakrantę. Vėliau vienas vokiečių lietuvaičio vardu norėjo nupirkti ne tik pakrantę, bet ir visą žemę ir sodybą. Jis sakė: „Kiek prašys, tiek mokėk. Šita

žemė bus neįkainojama.“ Tikriausia ir vokiečių žinojo, kad tokios atodangos tik dvi Europoje.

Čia nėra nei laiptų, nei apžvalgos aikštelės, „grįstos akmenimis su smėlio užpildu“, nei (juo labiau) senų medžių pavėsio, nes atodanga – tai plynė.

Tiesa, šalia atodangos yra smėlis labai tinkamas užpildui, toks pats kaip Palangos smėlis. Sovietmetyje jį pradėjo naudoti statyboms. Staiga atkasė žmonių kaulus. Tai švedų karo metu (1630 m.) žuvusių švedų palaikai. Dabar kapavietė apaugusi medeliais ir krūmokšniais. Netoliese buvo švedų štabas. Patogi vieta orientacijai, sudarant žemėlapi, nes čia įteka upeliukas Gamė.

Nėra laiptų, jų ir nereikia. Bet yra dėl užtvankos smarkiai padidėjusi maudyklė, ji vilioja karštą dieną atsigaiivinti, yra laužavietės, pavėsinė.

Mūsų Papartynė nuostabiausia būna pavasariais, kai Venta uždama ir šniokšdama krenta nuo užtvankos.

Danutė Januškienė
Westmont, IL

„TAUTOS GIESMĖ“ AR HIMNAS?

Jau ne pirmą kartą skaitau straipsnius, kur vienam sakinyje minima „Tautos giesmė“, o kitame „himnas“. Suprantu, kad rašoma apie Lietuvos himną. Neišmanau kur, kaip ir kada minimas vienas ar kitas pavadinimas.

Susigaudau, kad a. a. Vincas Kudirka pavadino savo kūrinį „Tautos giesme“. Lietuvai paskelbus nepriklausomybę 1918 metais „Tautos giesmė“ tapo Lietuvos Respubli-

kos himnu.

Esu gimęs Lietuvoje prieš II pasaulinį karą, kada reikėjo himną užklijuoti vadovėliuose ir buvo uždrausta jį giedoti.

Gal kas nors iš skaitytojų ar „profesorių“ galėtų visiems paaiškinti, kada vartoti „Tautos giesmė“, kada himnas.

Kęstutis Ječius
Villa Park, IL

ISTORIJOS, KULTŪROS METRAŠTIS – PAMINKLAS

Perskaičius ir susipažinus su Vilniuje 2009 m. UAB „Baltijos kopija“ išleista solidžia 523 puslapių knyga „Draugui“ – 100. Už Tikėjamą ir lietuvių“, kilo kelios mintys. Tai tikrai gražiai parašyta ir išleista knyga, tarsi spausdintas istorijos, kultūros spalvotas metraštis-paminklas apie Amerikos lietuvių ir jų kovą dėl Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės, išskirtinai aprašant dienraštį „Draugas“, jau sulaukusį 100 metų, kurį leidžia Lietuvių katalikų spaudos draugija.

„Draugas“ – tai vienas iš Amerikos lietuvių spaudos leidinių, ideologinių ginklų, svariai prisidėjusių prie Sovietų Sąjungos subyrėjimo ir pagaliau žlugimo. Tegu kalba buvusių Lietuvos TSR čekistų užrašyti žodžiai. Cituoju iš TSRS KGB mokyklos generolo majoro G. K. Vaigausko vadovėlio, skirto čekistams praktikams apie Lietuvių nacionalistų kenkėjišką veiklą ir kovą su ja (p. 18):

„Klerikalinė lietuvių emigrantų viršūnėlė vadovauja įtakingiausiems emigrantų laikraščiams – „Draugas“,

‘Darbininkas’, ‘Tėviškės žiburiai’ (...). Svarbiausias jų tikslas – Tarybų Sąjungos susilpninimas, Tarybinės santvarkos ardymas iš vidaus, tarybinio gyvenimo būdo diskreditacija Lietuvoje.”

Valio „Draugui“, laimėjusiam įnirtingą ideologinę kovą su sovietais. Todėl galime didžiuotis ir išleistąja knyga „Draugui“ – 100. Už Tikėjamą ir lietuvių“, įamžinusią tos kovos už Tikėjamą ir lietuvių akimirkas. Todėl pagarba ir dėkingumas tiems visiems lietuviams, kurių veidai, pavardės, vardai bei nuotraukos kartu su tos kovos istorine eiga, straipsnių ištraukomis ar atsiminimais surinkta ir įdėta šion knygon. Pagarba ir dėkingumas straipsnių autoriams, bendradarbiams, kas redagavo ir dabar redaguoja „Draugą“, jį platina ir skaito.

Valio, šios knygos sudarytojai Marijai Bareikaitei-Remienei, redaktorei Audronei Viktorijai Škiudaitei!

Povilas Vaičekas
Čikaga, IL

Redakcijos pastaba. Skaitytojų laiškuose pateikta nuomonė nebūtinai sutampa su „Draugo“ redakcijos nuomone. Taip pat primename, jog laiško autorius, ypač elektroninio laiško, turi būtinai jį pasirašyti bei nurodyti savo adresą ir telefoną numerį. Anoniminių laiškų ir laiškų be adreso nespausdiname.

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (ELTA) – Baltijos kelio 20-mečiui skirtą skridimą „Baltijos kelias dangumi 2009“ pirmieji pradėjo motorizuotų parasparnių pilotai. Keliolika spalvingų parasparnių su Lietuvos, Latvijos ir Estijos vėliavomis pakilo į dangų ties Vilniaus-Ukmergės kelio septynioliktuoju kilometru ir nuskrido Panevėžio link. Iki rugpjūčio 23 d., kai bus minimas Baltijos kelio 20-metis, parasparnių pilotai numatė padange įveikti 650 kilometrų atstumą nuo Vilniaus iki Talino.

ELTOS nuotr.

Už ES milijonus ketinama statyti romams namus

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Vilniaus valdžia norėtų panaudos teise perduoti sostinės romų bendruomenei žemę, kurioje šiuo metu stovi nelegalūs statiniai, ir už Europos Sąjungos (ES) milijonus pastatyti jiems naujus namus.

Kaip sakė atostogaujantį Vilniaus merą pavaduojantis vicemeras Stanislovas Šriubėnas, savivaldybė taip pat norėtų tabore sutvarkyti kelius, paverčiant juos „normaliais žvyrkeliais“, bei inžinerinius tinklus – įvesti vandentiekį, nuotėkų sistemą ir panašiai.

Kad tokie planai galėtų būti pradėti svarstyti miesto taryboje, pirmiausia esą reikia sulaukti Vilniaus

apskrities vadovų sutikimo panaudos teise perduoti romų taboro žemes, kurios sudaro 7,6 hektaro, savivaldybei.

Vicemeras teigė, kad statant naujus namus romams jiems esą nebūtų jokių „išskirtinių sąlygų“ mieste, kadangi, anot S. Šriubėno, niekada nebus taip, kad jie patys susimokėtų už žemę ir gautų leidimus statyboms.

Romų bendruomenė, anot S. Šriubėno, taip pat prašė savivaldybės skirti jiems dar žemės už miesto, be to, romai norėtų, kad savivaldybė sumokėtų už jiems suteiktas komunalines paslaugas. Tačiau šie prašymai esą net nebuvo svarstomi.

Seimo kasininkė atleista iš darbo

Vilnius, rugpjūčio 17 d. (BNS) – Sukčiavimu įtariama Seimo kasininkė Regina Petkelienė atleista iš darbo. Tai patvirtino laikinai Seimo kanclerio pareigas einantis Gedeminas Aleksonis.

„R. Petkelienė buvo materialiai atsakinga ir neturėdama tam teisės išdavė didelę sumą“, – sakė G. Aleksonis. Anot jo, kasininkė suprato, už ką yra atleidžiama, nuobaudos skyrimui neprieštaravo.

R. Petkelienė savo draugei – Nacionalinės sveikatos tarybos sekretariate dirbusiai Olgai Goluskaitei – išdavė 350,000 litų, kitiems asmenims – dar 90,000 litų. Pinigų Seime pasigesta liepos 17 d. R. Petkelienė buvo suimta tris savaites.

Kasininkė visą kaltę vertė savo draugei O. Goluskaitei. Ši tikino pi-

nigus pralošusi kazino, o apie 20,000 litų panaudojusi skolai už butą grąžinti ir mokėjusi išperkamąją nuomą.

Tačiau žiniasklaida pranešė, kad su ikiteisminio tyrimo pareigūnais esą sutikusi bendradarbiauti R. Petkelienė pasakojo, jog nuo 2006 m. Seime veikė „paskolų bankas“.

R. Petkelienė jau yra apklausta, ji nurodydama pavardes patvirtino, kad Seimo nariams ir parlamento darbuotojams yra skolinusi pinigų iš kasos. Moteris tikino esą turėjusi ir tai patvirtinančius kasos orderius – iš viso 120,000 litų sumai.

Tačiau, pasak R. Petkelienės, prieš pat ikiteisminio tyrimo pradžią „vokelio su orderiais“ paprašė viena jos viršininkė, kuri šį faktą dabar esą kategoriškai neigia. R. Petkelienei gresia laisvės atėmimo iki 7 metų bausmė.

Teismo už vairavimą išgėrus laukiantis parlamentaras gali vairuoti

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Už vairavimą išgėrus teisiamas Seimo narys konservatorius Arvydas Vidžiūnas kol kas vairuotojo pažymėjimo nėra praradęs. Be to, parlamentaras dar ilgai galės nevaržomai vairuoti automobilį, nors jo byla jau yra pasiekusi Lietuvos vyriausiąjį administracinį teismą (LVAT). Taip nutiko dėl to, kad šiame teisme yra susikaupę daug bylų, o skubos tvarka jos neketinama spręsti. Seimo nario byla bus nagrinėjama eilės tvarka, jos nagrinėjimo gali tekti laukti net apie metus.

Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Pauliaus Rad-

vilavičiaus teigimu, A. Vidžiūnas iki šiol turi vairuotojo pažymėjimą, nes esą teismas nenustatė, kad jis padarė pažeidimą.

A. Vidžiūną, vairuojantį savo automobilį, policija sustabdė Vilniuje gegužės 20 d. pavakare. Tąsyk alkoholio matuoklis rodė, kad parlamentaro organizme – 0,83 promilės alkoholio. Leistina norma – 0,4 promilės.

Administracinio teisės pažeidimo byla buvo perduota Vilniaus 1-ajam apylinkės teismui. Tačiau teisėjas nutraukė bylą, nes A. Vidžiūnas teigė, jog porą taurių vyno išgėrė prieš sėsdamas prie vairo.

Vilniuje prasidėjo pasaulio psichologų konferencija

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Vilniuje antradienį prasidėjo XIV Europos raidos psichologijos konferencija, kurią organizuoja Mykolo Romerio universitetas ir Europos raidos psichologijos draugija (ESDP).

Konferencija truks iki šeštadienio. Joje dalyvauja apie 700 psichologijos, edukologijos, psichiatrijos bei kitų sričių mokslininkų ir praktikų iš įvairiausių Europos, Azijos bei Šiaurės Amerikos šalių.

Tokia konferencija Lietuvoje vyksta pirmą kartą. Tai tradicinis kas dvejus metus vis kitoje Europos šalyje vykstantis renginys.

Konferencijoje bus nagrinėjami su vaikų, paauglių ir suaugusiųjų raidos problematika susiję klausimai: ankstyvosios vaiko vystymosi sąlygos, socialinių ekonominių sąlygų ir

pokyčių visuomenėje įtaka žmogaus raidai, patyčios ir smurtas šeimoje bei mokykloje, jaunimo nusikalstamumas, savižudybės, vaikų ir suaugusiųjų psichikos sveikata ir jos raida, pasitenkinimui gyvenimu ir asmens psichologinei gerovei darantys įtaką veiksniai bei kiti klausimai.

Pasaulinės sveikatos organizacijos duomenimis, Lietuva pagal vaikų, iš kurių tyčiojamosi, skaičių pirmąja iš 36 tyrime dalyvavusių šalių.

Ši konferencija svarbi tuo, kad joje bus pristatomi ir nagrinėjami naujausi vaikų, paauglių gerovės ir patiriamų sunkumų tyrimai, bus nagrinėjama socialinių, ekonominių ir politinių pokyčių visuomenėje įtaka vaiko ir paauglio gerovei bei tolesnei raidai.

Eilės Latvijos ir Rusijos pasienyje tebesidriekia

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (BNS) – Ilgos eilės Latvijos ir Rusijos pasienyje išlieka dėl artėjant rudeniiui didėjančio transporto srauto, mano Lietuvos nacionalinis vežėjų susivienijimas „Linava“.

„Linavos“ generalinis sekretorius Valdas Gylis sakė, kad Terechov pasienio poste šiuo metu yra apie 700 vilkikų arba maždaug 13 km. ilgio eilė. Per parą čia praleisti 325 vilkikai, iš jų 83 – iš Lietuvos.

Grebnev poste driekiasi apie 280 automobilių eilė, per parą čia praleista 120 vilkikų, iš kurių 57 buvo iš Lietuvos.

„Judėjimas vyksta įprasta tvarka, pasienio postuose yra didinamas pralaidumas. Tačiau šiuo metu, artėjant rudeniiui, rugsėjo 1-ajai, vežimų versle yra pakilimas. Visi stengiasi atsivežti prekių, todėl transporto srautas yra išaugęs, ir eilės taip greitai nemažėja“, – kalbėjo V. Gylis.

Pasak jo, per sieną važiuoja ir 29

įmonių „juodajame sąraše“ esantys vežėjai, kurie dar turi galiojančias TIR knygeles.

„Jie praleidžiami per sieną, negražinami atgal, bet tikrinami sugriežtinta tvarka. Rusijos muitininkų priekaištų dėl Lietuvos vežėjų pažeidimų nagrinėjimas, matyt, užtruks kokias dvi savaites. Po to paaiškės, ar kas nors bus išbrauktas iš ‘blogiečių’ sąrašo, ar ne“, – aiškino V. Gylis.

Jo teigimu, nors Lietuvos vežėjų praleidimas per sieną normalizavosi, tačiau ši krizė nepaėjo be padarinių, dalį rinkos lietuviai prarado arba praranda dabar.

Rusijos muitinė praėjusią savaitę sutiko panaikinti sugriežtintą kontrolę Lietuvos vežėjams mainais į 29 Lietuvos vežėjų įmonių veiklos apribojimą vežant krovinius į Rusiją.

Rusijai buvo nusiųstas patikimų įmonių sąrašas. Šių bendrovių vilkikai turėtų būti tikrinami normalia tvarka.

SPORTAS

Berlynas, rugpjūčio 18 d. (ELTA) – Į Vokietijos sostinėje Berlyne vykstančio XII pasaulio lengvosios atletikos čempionato vyrų disko metimo rungties finalą patekęs dukart olimpinis ir dukart pasaulio čempionas Virgilijus Alekna stipriausiais varžovais finale laiko estą Gerd Kanter ir vokiečių Robert Harting. V. Alekna atrankos varžybose antradienį jau pirmuoju bandymu įvykdė kvalifikacinį normatyvą (64 m 50 cm). B grupėje startavęs 37-erių metų vilnietis diską nusviedė 65 m 4 cm. Tarp visų 30 atrankos varžybų dalyvių lietuvius buvo šeštas.

ELTOS nuotr.

www.draugas.org

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Rusija sulaikė „Arctic Sea“ pagrobėjus

Rusijos karinis jūrų laivynas dingusį laivą pirmadienį surado Atlanto vandenynė prie Vakarų Afrikos. **SCANPIX** nuotr.

Maskva, rugpjūčio 18 d. („Reuters“/AFP/BNS). – Rusija sulaikė aštuonis žmones, pagrobčius sauskruvį „Arctic Sea“, pranešė gynybos ministras Anatolij Serdiukov, kurį cituoja rusų naujienų agentūros.

Pasak A. Serdiukov, tarp laivo, kurio dingimą visos Europos pareigūnai aiškinosi daugiau kaip dvi savaites, pagrobėjų yra Rusijos, Estijos ir Latvijos piliečiai.

„Šie žmonės įlipo į ‘Artic Sea’ ir grasindami ginklu pareikalavo, kad įgula besąlygiškai vykdytų visus jų reikalavimus“, – prezidentui Dmitrij Medvedev sakė ministras.

Jis pridūrė, kad įgula, kurią sudaro rusai, buvo išgelbėta be jokių šūvių ir kad aštuoni įtariamieji pagrobėjai sulaikyti.

Ministras nurodė, kad operacija 3,988 t laivui išvaduoti buvo sudegintų Rusijos karinio laivyno ir oro pajėgų junginių veiksmų rezultatas, bet plačiau nekommentavo.

Rusijos karinis jūrų laivynas dingusį laivą pirmadienį surado Atlanto vandenynė prie Vakarų Afrikos, netoli Žaliojo kyšulio salų. Laivas plaukė į Alžyrą, kur viename uoste,

už 3,200 km nuo Žaliojo kyšulio salų, turėjo prisišvartuoti prieš dvi savaites.

Laivo savininkai buvo pranešę, kad jis buvo užpultas liepos 24 d. Švedijos vandenyse.

Tyrimo metu buvo nustatyta, kad keturi Estijos, du Latvijos ir du Rusijos piliečiai liepos 24 d. greitai pripučia valtimi Švedijos teritoriniuose vandenyse priplaukė prie „Arctic Sea“ netoli Gotlando salos ir grasindami ginklu pareikalavo vykdyti jų nurodymus. Tada „Arctic Sea“ išjungė navigacijos ir sekimo prietaisus ir nuplaukė Afrikos link, kaip liepė pagrobėjai.

„Arctic Sea“ dingimas glumino specialistus ir pareigūnus visoje Europoje, kurie spėjo, kas galėjo nutikti laivui. Tarp iškeltų versijų buvo piratų užgrobo ir kokio nors neiškaus komercinio ginčo galimybės. Tačiau ir dabar dar nėra žinių, kodėl tas laivas su medienos kroviniais, vertu tik 1,64 mln. dol., buvo užgrobtas. Suomių pareigūnai sekmdienį paneigė gandus, kad dingęs prekinis laivas „Arctic Sea“ gabena branduolines medžiagas.

EUROPA

ATĖNAI

Graikijos centrinėje dalyje antradienį jau antrą dieną siaučia didelis miško gaisras, tačiau pavojaus vietos kaimams nebėra, nes pasikeitė vėjo kryptis, pranešė ugniagesiai. Gaisro rajone dirba ugniagesių lėktuvai, sraigtasparniai, maždaug 90 ugniagesių. 2007 m. Graikijoje dėl 10 dienų siautęs gaisro, kuris pareikalavo 65 žmonių gyvybių, buvo paskelbta nepaprastoji padėtis.

ŽENEVA

Keturi ginkluoti vagys užpuolė juvelyrinę parduotuvę vienoje žymiausių Ženevos gatvių, pagrobė milijonų frankų vertės brangakmenių ir pabėgo motoroleriais, pranešė parduotuvės savininkas libanietis. Rusiškai ar kuria kita slavų kalba kalbėję vyrai, kurie buvo su skrybėlėmis ir perukais, išdaužė parduotuvės „Chatila’s“ vitriną ir pagrobė ten buvusias brangenybes. Parduotuvės darbuotoja įjungė signalizaciją, bet policija atvyko jau po to, kai vagys pabėgo.

GDANSKAS

Iki Antrojo pasaulinio karo pradžios 70-mečio minėjimo Gdanske Lenkijoje likus dviem savaitėms dar nežinoma, kas jame atstovaus Jungtinėms Valstijoms, rašo lenkų dienraštis „Dziennik“. Neoficialiai žinoma, kad Baltieji rūmai sprendžia, ar JAV prezidentui Barac Obama iškilmėse Lenkijoje atstovaus JAV viceprezidentas Joe Biden, ar JAV valstybės sekretorė Hillary Clinton. Pasak specialistų, amerikiečiai esą supranta, kad žemesnio rango atstovavimas Gdanske būtų įvertintas blogai.

RUSIJA

MASKVA

Atsakydama Čekijai į dviejų rusų diplomatų išsiuntimą Rusija pasiūlė išvykti dviem čekų diplomatams. Išvakarėse Rusijos užsienio reikalų ministras Sergej Lavrov pavadino provokacija pranešimą apie Rusijos

diplomatų išsiuntimą iš Čekijos. Anksčiau čekų informacinis tinklapis obozrevatel.cz, remdamasis neįvardintu diplomatinio šaltiniu, pranešė, kad Rusijos karinio atašė pavaduotojas Čekijoje išsiųstas iš šalies ir dar vienam Rusijos diplomatiui patarta negrįžti iš atostogų. Šaltiniai tvirtino, kad Čekijos karinė žvalgyba gavo duomenų, jog abu diplomatai greičiausiai dirba Rusijos žvalgybai.

Pagrindinė avarijos Rusijos galingiausioje Sajanų-Sušensko hidroelektrinėje priežastis buvo turbinos dangčio nuplėšimas mašinų salėje, pareiškė energetikos bendrovės „RusGidro“ valdybos narys, buvęs hidroelektrinės generalinis direktorius Aleksandr Tološinov. Pasak jo, sugriautoje patalpoje vandens gylio siekia 20 metrų. Per avariją dingę 64 žmonės tikriausiai žuvo, pranešė elektrinę naudojanti bendrovė.

Trečdalis rusų mano, kad 1991 m. perversmas, po kurio subyrėjo Sovietų Sąjunga, buvo tragedija su pražūtingomis pasekmėmis, rodo per 18-ąsias to pučo metines paskelbti apklausos rezultatai. Tik 9 proc. apklaustųjų tą rugpjūčio 18 d. rytą prasidėjusį ir tris dienas trukusį perversmą prieš tuometinį sovietų vadovą Michail Gorbačiov laiko demokratinės revoliucijos pergale, rodo Levados centro tyrimas.

AZIJA

SEULAS

Sulaukęs 83 metų mirė buvęs Pietų Korėjos prezidentas Kim Dae-Jung, kuris buvo apdovanotas Nobelio taikos premija už pastangas surengti pirmąjį susipriešinusį Korėjų vadovų susitikimą, pranešė ligoninės pareigūnas. Remiantis pranešimais, Kim Dae-Jung mirė dėl širdies nepakankamumo.

JAV

ČIKAGA

Čikagos miestas visai dienai sustabdė visų nebūtinųjų viešųjų paslaugų teikimą. Taip siekiama sutaisyti lėšų skylėtame miesto biudžete. Mieste ne tik uždarytos visos bibliotekos ir sveikatos centrai, bet ir sustabdytas šiukšlių surinkimas. Darbuotojai buvo paprašyti pasiimti nemokamų atostogų.

Afganistanas rinks savo prezidentą

Vilnius, rugpjūčio 18 d. (Balsas.lt) – Rytoj, rugpjūčio 20 d., praėjus aštuoneriems metams po Talibano režimo nuvertimo, Afganistane vyks antrieji demokratiniai šalies prezidento rinkimai. Tai neeilinis įvykis ne tik pačiam Afganistanui, bet ir visam pasauliui. Kad rinkimai praeitų kuo sklandžiau, šalyje suburta daugiau kaip 100,000 karių, siųstų daugiausia Vakarų valstybių. Tačiau kalbų ir perspėjimų dėl tokios pat prezidento rinkimų baigties, kokia birželį buvo Irane, pasigirsta vis dažniau.

Didžiausią tikimybę laimėti turi dabartinis Afganistano prezidentas Hamid Karzai, siekiantis perrinkimo antrai kadencijai. Pasak paskutiniųjų visuomenės apklausų, atliktų šių metų gegužę, H. Karzai yra remiamas 35 proc. šalies gyventojų. Rimčiausi jo varžovai – buvęs Afganistano užsienio reikalų ministras Abdullah Abdullah ir buvęs finansų ministras Ashraf Ghani. Tačiau jų abiejų

populiarumas, palyginti su dabartinio prezidento, atrodo daugiau nei kuklus – atitinkamai 7 ir 3 proc. visų rinkėjų balsų.

Vis dėlto, nepaisant didelio atotrūkio nuo kitų kandidatų, o jų iš viso yra net 41, H. Karzai populiarumas per mažas, kad dabartinis prezidentas būtų perrinktas jau pirmajame rinkimų ture. Nė vienam iš kandidatų nesurinkus 50 proc. balsų, rengiamas antrasis ratas, kuriame dalyvauja du daugiausia balsų gavę kandidatai. Jei susiklostytų šis scenarijus, H. Karzai pergalė nebeatrodė tokia akivaizdi. Iki šiol buvęs tikras dėl savo galimybės nugalėti, dabartinis Afganistano vadovas pakeitė taktiką ir galiausiai ėmė rimčiau žiūrėti į aktyviai vykdomos rinkiminės kampanijos naudą. Kol jo varžovai keliavo po šalies provincijas, mėgindami į savo pusę palenkėti rinkėjus, H. Karzai delsė, tačiau ir jį pasukti varžovų jau pramintu keliu tikriausiai priverstė baimė prarasti turimas vietas.

ATLANTIC Express Corp.
1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Auto Export

Small Packages

Air Freight

Trucking

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Svajonė aplankyti Ameriką išsipildė

ALGIRDAS MEILUS

Molėtai, Lietuva

40 metų dirbu žurnalistinį darbą. Turiu fizinio lavinimo ir biologijos mokytojo specialybę, taip pat agromomo, ekonomisto, ryšių techniko diplomus, nors su šiomis specialybėmis susijusio tiesioginio darbo beveik nedirbau. Traukė pedagoginis darbas. Mokytojavau Užunevėžio, Aulių pagrindinėse (aštuonmetėse) mokyklose. Tačiau komunistai atėmė man teisę dirbti su jaunimu, nes mano tėvas Viktoras Meilus buvo Ukmergės karinio dalinio muzikantas Antano Smetonos laikais, Antrojo pasaulinio karo metais dirbo vokiečiams fronte (kasė apkasus). Komunistai negalėjo patikėti man jaunimo auklėjimo dar ir todėl, kad buvau (ir esu) tikintis katalikas. Ir dar vengiau tarnauti sovietinėje armijoje (netarnavau). Vos pavyko išvengti teismo.

Buvo ir dar viena priežastis, dėl kurios komunistai mane laikė ketvirtos rūšies žmogumi. 1928 metais dvi tėvo seserys Uršulė ir Marijona Meilutės išvyko į Amerikos žemyną. Pirmiausia apsistojo Brazilijos provincijoje. Vėliau apsigyveno San Paulo mieste. Jų vaikai (buvo 9), išsiblaškė po Amerikos kraštą. Dvi mano pusėsėsės Ona ir Angelė Joteikaitės įsikūrė Čikagoje. Su jomis visą laiką palaikiau ryšį.

Mano tėvų Stefanijos ir Viktoro Meilų šeima, kurioje be manęs buvo dar trys seserys, tapo nepageidaujama sovietinėje visuomenėje. Tėvai, palikę gimtuosius namus Perkalių kaime, Balninkų parapijoje, buvusioje Ukmergės apskrityje, išvyko gyventi į Kauną. O aš patekau į dar vienas komunistų pinkles.

Šalia Balninkų, Žemaitkiemio valsčiuje, Valų kaime, gyveno kita Meilų šeima. Tai tolimesnė mūsų giminė. Mano senelis Juozapas Meilus buvo gimęs Valuose. Tik po 1863 metų sukilimo iš Valų buvo ištremtas į Perkalių kaimą. Neseniai, vartydamas archyvinę medžiagą, radau, kad beveik tuo pat metu, kai mano senelis Juozapas (gim. 1843 m.) iš Valų kaimo buvo ištremtas į Perkalius, kitą Meilų šeimą išvežė į Čiorną Podimą (Rusija). Minimasis Petras Meilus. Koks giminystės ryšys siejo jį su mano seneliu Juozapu, man neaišku. Šios giminės palikuonys gyvena Čikagoje ir kitur.

Trečia tos pačios Meilų giminės šaka liko Valų kaime. Prieš Antrąjį pasaulinį karą, nepriklausomoje Lietuvoje Valų kaime buvo pavyzdingas Simono Meilaus ūkis. Jame augo penki broliai ir sesuo. Tėvas Simonas, būdamas pažangus nepriklausomos Lietuvos patriotas, leido sūnus mokyti. Vienas iš jų studijavo mediciną, kitas – inžinerijos mokslus. Tačiau, okupavus Lietuvą sovietams, broliai stojo ginti nepriklausomybės. Visi ėmė partizanauti. Į partizaninę kovą įsijungė visa šeima. Broliai paėmė ginklus ir išėjo į miškus. Jiems talkino tėvas ir sesuo.

Ypač narsiai kovojo Balninkų, Žemaitkiemio krašte, jaunas partizanas Viktoras Meilus. Jis kėlė siaubą ne tik Balninkų, Žemaitkiemio, Želvos, Kurklių valsčių sribsams, bet

ir Ukmergės NKVD garnizono karininkams ir kareiviams. Daug kartų jo vadovaujami partizanai buvo susigrūmę su sribais ir NKVD daliniais, bet V. Meilui Viešpats Dievas padėjo likti gyvam dideliuose mūšiuose Plaštakoje, Rundžiuose, Klepšiuose, Kazliškiuose, Užumakiuose ir kitur.

Tik po kelerių metų partizanas Viktoras Meilus buvo išduotas, bet jis nepasidavė gyvas. Narsiai gynėsi ir kartu su draugu (kitu partizanu) didvyriškai žuvo. Krito nuo sovietinių okupantų ir vietinių sribų ir kiti Viktoro broliai. Tėvas, sesuo ir brolis Vincas pateko į Sibiro lagerius.

Kai aš 1954 m. baigiau Kauno ekonomikos mokyklą, pasiuntė dirbti į Ukmergę. Partizaninės kovos buvo jau pasibaigusios. Buvęs Ukmergės NKVD karininkas G. Hingsgoras vadovavo Ukmergės rajono vartotojų kooperatyvui. Siekdamas įsidarbinti, pravėriau kooperatyvo vadovo duris. Buvęs karininkas sutiko mane ramiai. Tačiau, kai aš pateikiau jam savo dokumentus, G. Hingsgoras pašoko ir, palikęs mane vieną, išbėgo pro duris.

Tuomet visuose dokumentuose bei raštuose rašydavo ne tik vardą, pavardę, bet ir tėvavardį. Mano popieriuose buvo parašyta: Meilus Algirdas, Viktoro. Tėvo vardas Viktoras sukėlė enkavedistui didžiulę baimę ir siautulį. G. Hingsgorui partizanas Viktoras Meilus buvo didžiulė pabaisa. Partizano nebėra, bet prieš G. Hingsgorą netikėtai atsiradau aš. Jis pamane, kad aš esu jo partizano Viktoro Meilaus sūnus, nors buvau kito Viktoro Meilaus vaikas.

Netrukus atsiradė kabineto durys ir į jį įžengė G. Hingsgoras ir du pistoletais ginkluoti jauni vyrai. Nesuprantau, kas vyksta. Jie įsakė man eiti kartu su jais.

– Sulaikyti, – rusų kalba pasakė G. Hingsgoras ir piktą žvilgsniu palydėjo mane, išvedamą saugumiečių pro duris.

Padėtis man šiek tiek paaiškėjo, kai mane atvedė prie sovietinio saugumo būstinės Ukmergėje. Rusų karininkas mane ėmė tardyti. Rusiškai aš kalbėjau silpnai. O klausimus bėrė vieną po kito. Kaip įmanydamas aiškinau, kad aš esu ne partizano Viktoro Meilaus, kuris gyveno Žemaitkiemio valsč., Valų kaime, bet kito Viktoro Meilaus sūnus, kuris gimęs 1905 m. Pernalių kaime (Balninkų valsč.), bet ne Valų kaime (Žemaitkiemio valsč.). Tačiau karininkas nieko nenorėjo girdėti – jam svarbiausia, kad aš Viktoro Meilaus sūnus. Kurio? Šito enkavedistas nenorėjo girdėti.

Mane uždarė į kamerą su grotuotais langais, bet laikė neilgai. Atėjo lietuviškai kalbantis pareigūnas ir mane paleido. Gražino pasą, bet diplomu ne. Atsiuntė jį po metų paštu, braukytą, taisytą, riebaluotą. Saugau šią knygutę iki šiol.

Išeinant iš Ukmergės saugumo man patarė jaunas darbuotojas nesimaišyti jiems (NKVD) po akimis. Studijavau, dirbau, bet ne Ukmergės krašte. Tačiau tėvo vardas Viktoras man daug kur kliudė.

1970 m. gavau kvietimą Onutės ir Vinco Kuliešių (O. Kuliešienė-Joteikaitė mano pusėsėsė) atvykti į Čikagą. Parašiau prašymą, kad duotų leidimą. Mano dokumentus siuntė į Maskvą, kad leistų išvažiuoti į Ameriką.

Tęsėsi ilga tyla. Gavau keletą neaiškių atsakymų. Atėjo 1990 m., kai Lietuva tapo nepriklausoma, bet aš per visą sovietmetį į Čikagą važiuoti leidimo negavau. Mirė Vincas Kuliešius, pusėsėsė (jo žmona) Onutė išvažiavo į San Paulo. Mirė ir antrosios Angelės Leščinskienės vyras Juozas Leščinskas, bet Angelė liko Čikagoje. Iš San Paulo į Čikagą persikėlė gyventi kitos pusėsėsės Vandos dukra Doris su savo dukra Julijona. Į Amžinybę jau iškeliavo ir kai kurie pusbroliai ir pusėsėsės, tetos, dėdė. Bet noras pasižvalgyti po Amerikos žemyną nedingo.

* * *

Proga atvykti į JAV atsirado šįmet. Kelionei ėmėme ruoštis maždaug prieš metus. O šįmet birželį iš Rytos (Latvija) atskridome į Čikagą. Kelionė varginanti, nes 3 kartus reikėjo persėsti į kitus lėktuvus, bet daugelio metų svajonė – aplankyti Ameriką – išsipildė.

Čikagoje išsinuomojome automobilį ir pradėjome JAV apžvalgą, kurioje dalyvavome penkiese. Tai šeimyninė grupė. Aš, Algirdas Meilus, mano duktė Evalda Marcinkevičienė (gydytoja), jos sūnūs, mano anūikai Antanas – 17 metų ir Julius – 13 metų (moksleiviai) bei jų tėvelis, mano žentas Vygantas Marcinkevičius. Berniukai puikiai kalba angliškai, todėl jokių nesusipratimų nebuvo.

Pirmąją savaitę pailsėti buvome nuskrudę į Miami. Iš ten vieną dieną plaukėme į Bahamų salas (respubliką). Grįžę į Čikagą pradėjome kelionę po JAV. Per Toledą Klivlendą vykome prie Niagaros krioklių. Niagaroje sutikome kitą šeimą iš Kauno. Malonu išgirsti lietuvišką šneką tolimame pasaulio kampelyje. Tai rodo, kad šiandien Lietuva laisva, niekas niekam nedraudžia keliauti. Be to, jaunimas puikiai kalba angliškai – tai patvirtino ir vaikai iš Kauno.

Iš Niagaros sukome pietvakarių link. Stengėmės važiuoti ne greitkeliais, bet provincijos keliais, nakvodami Pitsburge, Kolumbe, Cincinatyje, Louisvilyje, Indianapolyje ir kitur.

Aplankėme daugelį kultūrinių, istorinių pažintinių objektų, kuriuos sutikome kelyje.

Išpūdį paliko tvarkingos sodybos, puikūs kukurūzų ir kitų augalų laukai, švarios pakelės (nušienautos). Tenka pabrėžti, kad JAV miestelių gyventojai mandagesni, kultūringesni, šiltesni negu miestų žmonės (tai mano nuomonė).

Lietuvoje dabar kaimai sparčiai nyksta, nes seni žmonės miršta, o jaunimas laimės ieško miestuose arba užsienyje, bet tai laikinas dalykas. Po kolchozinio gyvenimo reikia laiko žemės ūkiui atsigausti. Viskas buvo sunaikinta, išvogta. Negeri dalykai, gražinant žemę, nyksta ir dabar. Yra nuskriaustų žmonių. Bet nereikėtų nusivilti. Lietuviai darbštūs, pasižvalgę po Ameriką, pavyzdingas Europos šalis, pakils iš griuvėsių.

Ir greitai, nors dabar, reikia pripažinti, kad JAV žmonės gyvena daug geriau negu Lietuvoje. Tačiau per pastarąjį 20-metį mūsų šalis pasiekė labai daug. Apsilankius Vilniaus „Akropolio“, Panevėžio „Babilono“ ar kituose prekybos centruose, pagalvoji, kur esi – Amerikoje ar Lietuvoje? Skirtumas tik tas, kad lietuviai turi mažiau pinigų negu amerikiečiai ir dažniau tik dairosi negu perka.

Bet ir tai tik laikinas dalykas. Drįstu teigti, kad Lietuva sparčiai žengia pirmyn. Pripažinkime, kad nepavyko su buvusiais Lietuvos vadovais, Seimu, kuriame partijos riejasi ir pjaunasi. Lietuviai dabar ypač daug vilčių sieja su naująja Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė. Yra ir daugiau Lietuvoje protingų, sumanių, sąžiningų žmonių, kurie sugebės šalį atvesti į teisingą kelią.

Džiaugiamės, kad mums teko pakeliauti po JAV. Norėjosi dar nuvykti į Niujorką, Vašingtoną, Kalifornijos ir kitas valstijas. Tai tegu lieka kitoms kelionėms. Esame dėkingi visiems, kurie mus maloniai sutiko bažnyčiose, viešbučiuose, valgyklose, muziejuose, parduotuvėse, stadionuose, keliuose ir kitur. Linkime, kad greičiau lietuviai turėtų galimybę (svarbiausia finansinę) atvykti į JAV, o amerikiečių daugiau matytume vaikščiojančių Kauno, Vilniaus, Klaipėdos, Panevėžio ir kitų miestų gatvėmis, besiilsinčių Baltijos pajūryje, gražioje Molėtų, Zarasų, Ignalinos ir kitų rajonų paežerėse.

Bus daugiau.

Miami.

LIETUVOS KARIO ATSIMINIMAI

Leonas Čerškus

Nr. 72

Buvau visai užmiršęs apie naminį obuolių vyną, kurį teta Teklė man įdavė lauktuvių. Važiuojant per duobes, vienas iš dviejų butelių su tetos ranka užrašyta 1931 metų etiketė, besitrankydamas į geležinius raktus, sudužo, ir saldus obuolių vyno aromatas kaip mat pasklido po kabiną. Grįžus į Kauną, Petkevičius buvo atleistas.

2. Kaunas-Telšiai

Netrukus mane iškviėtė kometando plk. Bobelio referentas plk. Balsys ir įsakė su lengva mašina nuvažiuoti į Karo ligoninę, kur manęs lauks gen. Povilas Plechavičius su ligininės viršininko pavaduotoju ūkio reikalams (laipsnio ir pavardės neprisimenu). Atvažiavęs aš juos jau radau belūkuriuojančius. Įsėdę į mašiną karininkai man įsakė važiuoti į Telšius. Buvau kariškis, todėl trumpai atsakęs. „Klausau“, nieko daugiau neklausinėdamas, pasukau link Viliampolės, Žemaičių plento link. Kelionė buvo panaši, kaip ir į Rokiškį, tik kelias gal kiek mažiau duobėtas. Be jokio vargo pasiekus Telšius, sustojau prie įmonės, kuri audė tvarsčius. Generolas su tiekimo viršininku nuėjo vidun, o aš išlipęs tvarkiausi prie mašinos (valiau langus, patikrinau variklį ir pan.). Aplinkiniai gyventojai, pamatę automobilį su išlipančiais aukštais Lietuvos karininkais, kaip mat jį apspito. Dauguma tai buvo vietinis jaunimas, dalis suaugusių mūvėjo baltus raiščius ant rankovių. Visi jie dar buvo kupini visuotinio tautos sukilimo įspūdžių ir vienas kitą nustelbdami puolė energingai pasakoti bei klausinėti manęs. Visa bėda, kad aš beveik nieko nesupratau iš jų grynai žemaitiškos tarmės. Neištveręs prisipažinau: – Nieko nesuprantu! Gal iš jūsų man kas galėtų išversti į lietuvių kalbą? Jie labai užsigavo, kad aš jų nesuprantu. – O kas tu toks? Ne lietuvninks? – piktai paklausė vienas iš jų, sugebėjęs perrėkti kitus.

– Aš esu lietuvis, bet nemoku žemaitiškai! – atsakiau ramiai, mėgindamas išsisukti iš keblios padėties. Jie visi prapliupo juoktis.

Prie ir taip nemažo pulko apstojusių mane telšiškių dar prisijungė ir būrelis vyrų, atėjusių iš tos gamyklos. Kiek atlėgus emocijoms, šiaip ne taip kažką supratau. Jiems visiems buvo labai įdomu sužinoti, kokia padėtis Kaune, kaip vyko sukilimas ten, kiek bolševikai spėjo žmonių išvežti.

Gen. Plechavičius su Karo ligininės tiekėju sutvarkę savo reikalus pagaliau išėjo iš gamyklos pastato. Juos lydėjo keli įmonės darbuotojai, ant pečių nešdami baltus maišus su savo gaminiais. Mano keleiviai gerokai nustebo mašinos vietoje pamatę tokią minią žmonių. Pradžioje generolas pamanė, kad kažkas negero įvyko su manimi, bet radęs mane gyvą ir sveiką, nusiramino. Pakrovus tvarsliavą į automobilį, aš atsiveikinau su visu būriu ir sėdau prie vairo. – Iš kur tu atradai tiek daug gerbėjų? – jau važiuojant juokaudamas paklausė generolas. – Tai ne aš juos, o jie mane atrado! – teisindamasis atsakiau ir papasakojau kaip iš pradžių aš nesupratau jų kalbos ir sukėliau pasipiktinimą. – Gerai, kad jie tavęs

dar neapkumščiavo, kai tu pasakei, kad nesupranti žemaitiškai! – nusijuokė per visą barzdą gen. P. Plechavičius. – Aš suprantu jų pyktį; juk aš irgi žemaitis! – pridūrė su pasididžiavimu.

3. Karo muziejus-Ramovė

Kartą, Laikinosios Vyriausybės pavedimu man buvo įsakyta, paimti iš garažo lengvą mašiną ir nuvažiuoti į Karo muziejų. Iš ten aš turėjau kažkokius aukštus Lietuvos karininkus nuvežti į Karininkų Ramovę. Nuvažiauvau į Donelaičio gatvę ir sustojęs prie metalinių Karo muziejaus sodelio vartelių laukiau, kaip buvo įsakyta, savo svarbių keleivių. Mano nuostabai už kokio pusvalandžio iš V. D. Karo muziejaus prie mašinos atėjo net trys generolai – Povilas Plechavičius, Stasys Raštikis ir Jonas Černius. Iš jų tik S. Raštikis vilkėjo civilius rūbus, kiti du buvo su Lietuvos kariuomenės uniforma. Kaip pridera, aš skubiai iššokau iš mašinos, atidariau dureles, ir, atidavęs pagarbą, palaukiau, kol generolai susės. S. Raštikis su J. Černiumi atsisėdo ant galinės sėdynės, o gen. P. Plechavičius, įsitaisęs priekyje, šalia manęs, įsakė: – Į Karininkų Ramovę.

Mašina stovėjo priekiu į senamiestį, todėl apsisukęs gatvėje paspaudžiau link Mickevičiaus gatvės, kuri buvo čia pat. Už kvartalo pasukau pirmoje sankryžoje į dešinę. Beliko kirsti Laisvės alėjos-Mickevičiaus gatvių sankryžą ir mes jau būtume priešais Karininkų Ramovę. Tuo laiku, o ypač kai tik ką prasidėjo karas, Kauno gatvėse beveik nebuvo jokio automobilių judėjimo, palyginti su tuo, ką matome dabar. Tik kartas nuo karto pravažiuodavo viena kita vokiečių kariška mašina.

Priartėjęs prie Laisvės alėjos, iš kairės aš netikėtai pamačiau, kaip ja dideliu greičiu (apie 80 km/val.) nuo ėgulos bažnyčios pusės nestabdydamas, tiesiai į mane, lėkė kariškas automobilis. Aš, žinoma, norėdamas išvengti susidūrimo, pradėjau staigiai stabdyti. Bet iškart pajutau, kad mano automobilio stabdžiai nustojo veikę. Tą akimirką kitos mašinos vairuotojas, neturėdamas laiko ir vietos stabdymui, akimirką pasuko vairą į alėjos vidurį ir taip išsisuko nuo žiaurios avarijos. „Krupp“ firmos atvirame džipe atsiraitoję rankoves sėdėjo gerokai įkaušusių keturių vokiečių kompanija – „Wehrmacht“ kareiviai ir puskarininkiai. Jie dar „spėjo“ savo automobilio kėbulu užkabinti mūsų mašinos buferį ir jį nuplėšė. Abi mašinos pagaliau sustojo. Sekundės daliai viskas apmirė. Aš ir mano vežti generolai akimirkai neteko žado. Pirmasis „atsigavo“ gen. P. Plechavičius. Net nepastebėjau, kaip jis iššoko iš mašinos ir pribėgęs atsidūrė tiesiai priešais išsigandusius vokiečių kareivius. Paraudęs iš pykčio bei susijaudinimo jis puikia vokiečių kalba pradėjo barti tuos įkaušusius jaunos kareivius. Šie, išvydę generoliškus antsiuvus bei aukšto rango lietuvišką P. Plechavičiaus bei jau spėjusio išlipėti J. Černiaus uniformą, stovėjo įsitempę prieš mūsų generolą ir kažką neryžtingai mėgino aiškinti, teisintis bei atsiprašinėti. **Bus daugiau.**

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS DANTŲ GYDYTOJA

9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, MD KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS Inkstų, pūslės, prostatos gydymas bei chirurgija

Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD ANDREW J. YU, MD

ir partneriai
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
Barrington: 847-852-2000
www.illinoispain.com

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, MD AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, MD, S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

**Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500**

Rokiškio rajono gyventojai Janina ir Rimantas Skrebutėnai turi savo sodybos puošmeną. Neseniai sutuoktiniai iš savo šiltadaržio nuskynė milžinišką pomidorą. Raudonskrustis milžinas susidarė iš daugybės užmegztų ir į vieną didžiulį kamuolį susisukusių pomidoriukų. Pomidoro svoris – apie 700 gramų.

ELTA nuotr.

SKELBIMAI • SKELBIMAI • SKELBIMAI

* **Jauna** moteris iš Lietuvos norėtų prižiūrėti vyresnio ar jaunesnio amžiaus žmones ir tvarkyti namų ūkį. Gali keliauti laisvai. Tel. 508-477-3343 arba danute001@yahoo.com

* **Moteris**, gyvenanti šalia Oak Lawn, gali jums padėti šeštadieniais. Tel. 708-220-3202.

* **Moteris** ieško (perka) pagyvenusių žmonių priežiūros darbo. Anglų kalba, nevairuoja, patirtis, rekomendacijos. Tel. 773-954-5223.

IEŠKO DARBO

**SENELIŲ-LIGONIŲ PRIEŽIŪRA.
7 metų patirtis, geros rekomendacijos, be žalingų įpročių.
Skaniai gamina maistą, automobilis, tvarko namus ir aplinką.
Tel. 708-925-8365, Pranas**

* **Ieškau** pirkti knygos „Lietuvių pėdsakai Amerikoje“. Tel. 402-731-7953, Salomėja.

* **60 m. moteris** ieško darbo lietuvių šeimoje. Turi rekomendacijas, nevairuoja, minimali anglų kalba. Tel. 630-552-4169.

* **Vyras** ieško pagyvenusių žmonių priežiūros darbo. Automobilis, geros rekomendacijos, anglų kalba, patirtis. Gali išleisti atostogų arba pakeisti bet kurią savaitės dieną. Tel. 773-344-8829.

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir virtuvių įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokšti ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą. S. Benetis, tel. 630-241-1912

Raimundo Rimkaus dideli darbai artimui

EDVARDAS ŠULAITIS

Raimundo Rimkaus, gyvenančio Berwyn miestelyje prie Čikagos, vardas ir pavardė tautiečiams nėra labai žinomas, nepaisant, kad jis beveik 10 metų buvo JAV Lietuvių Bendruomenės Cicero apylinkės pirmininkas ir gal tiek pat metų organizacijos „Lietuvos vaikų viltis“ savanoris, jis taip pat nemažai padėjo daugeliui „trečiabangininkų“. Tiesa, R. Rimkaus darbai šiandien jau gerokai primiršti, o jis pats dabar sunkiai vaikšto ir nedaug kur rodosi. Atrodo, kad su tokia padėtimi jis jau spėjo apsiprasti.

60 Amerikos žemėje praleistų metų

Šių metų pradžioje (vasario 22 d.) R. Rimkus šventė reikšmingą sukaktį – gyvenimo Dėdės Samo žemėje 60-metį. Kiek vėliau – kovo 2 d. – jis atšventė savo 80-metį. Taigi Raimundas – dvigubas sukaktuvininkas, nors apie šias sukaktis nerašė joks lietuviškas laikraštis. Šie kuklūs sakiniai tegul būna jo didžiųjų gyvenimo įvykių bent trumpi paminėjimai.

Gyvendamas Amerikoje bent porą dešimtmečių Raimundas pašventė padėdamas tautiečiams, ypač naujai atkeliavusiems į šį kraštą. Svarbiausia – visa tai jis darė be jokio atlygio.

Jo vienas pagrindinių darbų – savanoriška veikla organizacijoje „Lietuvos vaikų viltis“, kur talkino sergantiems Lietuvos vaikams, atvežtiems į Čikagą gydymui. Daug kartų jam teko iš „Seklyčios“ pastato (ten gyveno tie nelaimingi vaikai ir jų motinos) vežti juos į Čikagos Shriners Childrens Hospital ir po įvairių procedūrų parvežti (daugiausiai naktimis) vaikus atgal į „Seklyčią“. Ir taip beveik kiekvieną dieną.

Kiek kartų Raimundas vežė trečiabangius į darbo agentūras ieškoti darbo, kiek kartų rūpindavosi susirgusiųjų gabenimu į Cook County ligoninę, skirtą apdraudus neturintiems žmonėms, ten praleisdamas visą dieną laukiant priėmimo pas gydytojus – net nesuskaičiuoju.

Raimundas pamena tuos laikus, kai Čikagoje buvo spausdinamas žurnalas „Pasaulio lietuvis“ ir jo redaktorius Bronius Nainys prašydavo jo naują laidą nuvežti į O'Hare oro uostą, kad žurnalas būtų nusiųstas į Europą bei kitus kraštus.

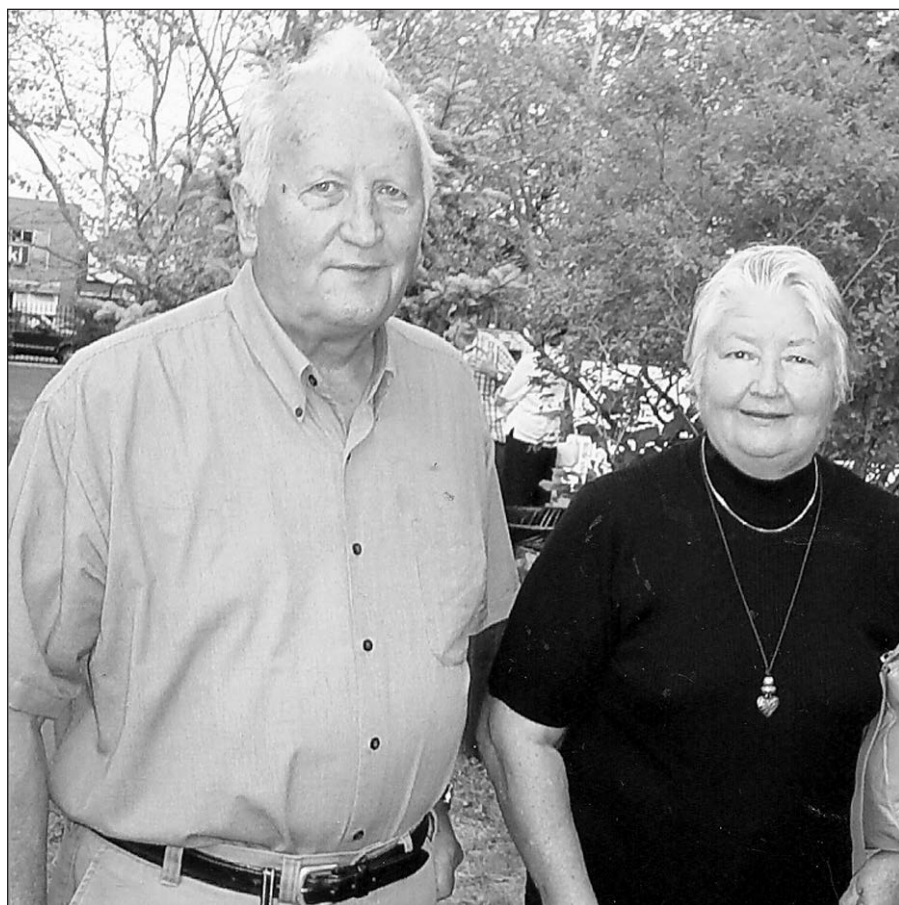
Tai tik maža dalelė tų darbų, kuriuos R. Rimkus yra atlikęs. Tik prieš penketą metų sutrikus sveikatai, turėjo baigti savo geranoriškus darbus ir pradėjo „lopyti“ savo sveikatą. Šių metų pavasarį buvo padaryta klubo operacija, po kurios jis dar nėra visiškai atsigavęs, bet, atrodo, reikalai eina į gerąją pusę, nors dar laukia gydymo terapijos kursas.

Gražiausi jo gyvenimo metai buvo Lietuvoje

Taip sakė R. Rimkus, kuris gimė 1929 m. kovo 2 d. Raseiniuose. Jo tėvai – Juozas ir Marija – susilaukė net 5 atžalų. Raimundas buvo vienintelis berniukas tarp keturių mergaičių – Danos, Zitės, Birutės ir Nijolės.

R. Rimkus Raseiniuose baigė keturias gimnazijos klases. O nuo 1944 m. liepos 27 d. prasidėjo, kaip jis pats sako: „čigoniškas gyvenimas“. Tėvas prie Raseinių turėjo didelį ūkį. Artėjant rusų kariuomenei tėvai su vaikais ir šiek tiek mantos dviejuose vežimuose iškeliavo į nežinią Vokietijon.

Pradžioje arkliais nukeliavo į Rytprūsius ir apsistojo pas ūkininką. Tačiau ir ten artėjo rusai. Tada jau

Sukaktuvininkas R. Rimkus su savo sesute Nijole Vardiene, garsaus profesoriaus a. a. Vytauto Vardžio žmona.

traukiniu vyko į Austriją, kur taip pat darbavosi ūkyje. O kai ir ten pasivijo rusų kariuomenė, teko palikti Austriją ir per kalnus keliauti į Vokietiją, Bavariją. Čia įsikūrė Miuncheno SS kareivinėse, kur formavosi lietuvių pabėgėlių stovykla. Vėliau teko keltis į Regensburg miestą, o iš jo – į Scheinfeld pilyje įsikūrusį lagerį. Ten, pamena Raimundas, gyveno ir buvęs Lietuvos kariuomenės vadas Stasys Raštikis bei kiti aukšti pareigūnai. Čia jis baigė ir lietuvių gimnazijos 8 klasę bei gavo brandos atestatą. Čikagoje jis porą metų lankė Illinois universitetą Navy Pier, o po to dirbo vienoje amerikiečių bendrovėje – reikėjo pinigų pragyvenimui.

Raimundas Rimkus (dešinėje), buvęs JAV LB Cicero apylinkės pirmininkas, su šios bendruomenės nariais.

mokslininku ir pakeitė pavardę, pasivadindamas Vardžiu (gaila, kad ir jis, kaip ir jo brolis Bronius, jau ilsisi amžinybėje). Raimundo seserys dar gyvos: dvi iš jų gyvena Washington valstijos sostinėje Olympia, kur iki išėjimo į pensiją vertėsi restoranų verslu, o Nijolė Vardienė gyvena netoli Čikagos – Lemonte.

Nespėjo sukurti šeimos

Pats Raimundas dėl darbų gausos neturėjo laiko šeimai kurti, tad liko viengungis. Nors pastaruoju metu turi savo gyvenimo draugę Algimantą, tačiau sako, kad jau per vėlu apie vedybas galvoti. Gerokai anksčiau jis pajėgė dar nuvažiuoti į gimtinę, kur atgavo tėvų žemę, kurią yra perleidęs kitiems tvarkyti.

Dabar jo dėmesys skirtas reabilitacijai po klubo sąnario operacijos. „Smagu būtų, kad galėčiau judėti kaip anksčiau“, – sakė jis. Tuomet jis ir vėl galėtų išvystyti kokį nors artimui padėti planą. Tačiau vargu ar tą galės pasiekti, nes amžius daro savo. Džiaugiasi, kad be ramentų gali pavaikšioti – tai jau yra didelis laimėjimas.

Mes jam linkime labiau sustiprėti, kad jis auksinius savo amžiaus metus galėtų praleisti linksmai ir be skausmų, nes jo įnašas ir pagalba artimui yra neišmatuojami. Tokių dvigubų sukaktuvininkų kaip Raimundas tarp mūsų nėra daug. Jis savo darbu lietuviškoje visuomenėje bei pagalba artimui savo vardą įrašė tarp garbingų mūsų tautiečių, kurių sąrašas ilgiems laikams liks daugelio atmintyje. Gaila, kad jis nei ordinų, nei kitokių atžymėjimo ženklų nesulaukė. Bet jis laimingas ir be jų – visokie blizgučiai ir padėkos raštai nėra jo gyvenimo tikslas.

O dabar, nors ir pavėluotai, sveikiname Raimundą Rimkų su garbinu gimtadieniu ir 60-ties gyvenimo metų Dėdės Samo žemėje sukaktimi!

Tolima kelionė per Atlantą į išsvajotą Ameriką

Čigoniškas gyvenimas baigėsi, kai Rimkų šeima gavo kvietimą atvykti pas dėdę į Michigan valstiją. Iki Boston jie atplaukė laivu ir iš ten dėdė parsivežė į savo ūkį.

Kadangi giminių turėjo ir Cicero, IL, tai pasinaudojo jų pasiūlymu atvykti į šį Čikagos priemiestį. Čia ir sutikau Raimundą ir jo keturias šaukian seseris, kurių viena buvo ištėkėjusi dar Vokietijoje. Tai Dana Pareigienė, kuri jau iškeliavo amžinybėn.

Likusias tris seseris tuoj išgraibstė kiti jaunuoliai: Zitą ir Nijolę vedė broliai Žvirgždžiai, kurių vienas – Vytautas tapo garsiu profesoriumi,

MARGUTIS II LIETUVIŲ RADIJO LAIDOS

Per WCEV radijo stotį 1450 AM banga
kiekvieną vakarą nuo 8 val. v. iki 8:45 val. v.
klauskite seniausios Amerikoje lietuviškos
radijo laidos

Tel. 773-476-2242

AMERIKOS LIETUVIŲ RADIJO LAIDAS GALITE GIRDĖTI
INTERNETU www.wcev1450.com

Veronika Serksnys, gyvenanti **Waukesha, WI**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė mums 50 dol. auką. Labai ačiū.

I. Rasys, gyvenanti **Cambridge, MA**, užsiprenumeravo „Draugą“ dvejiems metams ir paaukojo laikraščiu paremti 100 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų dosnumą ir už tai, kad „Draugas“ net dvejus metus kasdien peržengs Jūsų namų slenkstį.

„Drauge“ galima įsigyti puošnius vestuvinius pakvietimus. Tel. 773-585-9500

LAIDOJIMO PAPROČIAI LIETUVOJE

VANDA KAUNIENĖ

Mirtis – neišvengiama žmogaus egzistencijos baigtis, kuri anksčiau ar vėliau pasibeldžia į kiekvienų namų duris. Nuo seniausių laikų šis reiškiny s skatino žmogų mąstyti, kurti filosofines, religines mirties sampratas, o etniniai papročiai padėjo visuomenės nariams pasiruošti, priimti mirtį. Net visiškai skirtingos tradicinės kultūros žiūri į ją kaip žmogaus sielos perėjimą iš vieno egzistencinio būvio į kitą, tik visada – ne kaip dvasinę baigtį.

Vaizdiniai, likę lietuvių liaudies dainose, pasakose, tikėjimuose, papročiuose, padeda suprasti, kaip mirtį įsivaizdavo baltai, kaip jai ruošėsi, ją gerbė, kaip laidojo savo karžygius, artimuosius, kaimynus, pažįstamus.

Minint Lietuvos vardo paminėjimo Tūkstantmetį pažvelkime į labai gilias šaknis turinčias mirusiųjų pagerbimo tradicijas. Jos kilusios iš priešistoriniais laikais etninėje bendrijoje (gentyje, giminėje, šeimoje) susiformavusio tikėjimo pomirtiniu gyvenimu, savo protėvių kultu. Manyta, kad žmogaus siela, atsiskyrusi nuo kūno, niekur neišnyksta, tikėta su dvejetainio gyvenimo pratėsimu. Tai liudija senieji raštai, archeologiniai radiniai, kapinynų tyrinėjimai. Apie tvirtą tikėjimą pomirtiniu gyvenimu liudija bebaimių lietuvių pilių gynėjų susideginimai (prisiminkime Pilėnų gynėjų žūtį, karžygių žmonių, ištiki-

mų palydovų ryžtą susideginti kartu su mirusiuoju). Tai mini net svetimtaučių kronikos.

Štai kaip jose (Lenkija) aprašomos kunigaikščio Kęstučio laidotuvės (1382 m). „Aptaisę jį kunigaikščio rūbais, apvilkę šarvais, su kardu, rago-tine ir lanku, šalia paguldė ištikimiausią tarną, išpuoštą geriausią žirgą, porą skalikų, meškos ir lūšies nagus, medžioklės ragą. Paskui pasimeldė dievams, atidavė aukas, apdainavo jo darbus, kuriuos nuveikė, uždegė der-vuotų medžių laužą. Kai viskas sude-gė, pelenai ir kaulų liekanos buvo sudėti į grabą ir palaidoti” (Vilniuje, Šventaragio slėnyje). Kunigaikštis Algirdas buvęs palaidotas kartu su aštuoniolika žirgų (netoli Maišia-galos, šalia Gudulinės kaimo).

Mirusiųjų apraudojimo tradicijos yra labai senos kilmės. Livonijos kro-nikoje rašoma, kad 1210 m. kryžiuo-čių kovoje su kuršiais prie Rygos trims dienoms buvo sustabdyti mūšiai, kad būtų nuprausti, apraudoti ir sudeginti mirusieji. Žmonių tikėta, kad vėlė girdi raudą, kad ateinan-čioms kartoms ji bus užtarėja ir globėja. (Beje, net iki šių dienų Dzū-kijoje esama išlikusios mirusiųjų ap-raudojimo tradicijos – širdį draskan-čių raudų apie laidojamą žmogų).

Amžių bėgyje vykę žmonių pa-saulėjautos pokyčiai keitė ir laidojimo apeigas: mirusieji buvo deginami, vė-liau kasami į žemę, keitėsi kapavie-čių vietos, jų įrengimai. XIV amžiuje pagoniškieji papročiai jau draudžia-mi, mirusieji rengiami išėiginiais li-niniais drabužiais, moterys puošia-mos didelėmis skardinėmis ar iš su-suktos vielos sagėmis, šalia dedami diržai su odinėmis pinigėmis, vė-liau – žalvario ginklai, moliniai puo-dai su anglimi, grūdais ir pan. Pago-niškuosius papročius per porą šimt-mečių ištūmė krikščionybės įvedi-mas Lietuvoje. Keitėsi ir laidojimo tradicijos, išlikusios iki mūsų dienų.

Lietuvoje šimtmečiais buvo tikė-ta neišvengiamomis mirties prana-šystėmis (liga, senatvė, nelaimėmis), todėl ypatingas dėmesys būdavo skiriamas ligonių slaugymui, lanky-mui. Dar vasarą moterys, ypač kai-mietės, prisirinkdavo įvairiausių vais-tažolių, visados turėdavo nuovirų, už-piltinių, druskos pasiligojusiam žmo-gui. Sunkiai sergantį lankydavo at-sinešdami skanesnį pyrago kąsnelį, medaus, sūrio. Atsinešdami paguo-dą, gerą žodį, nesibučiuodavo, elgėsi tyliai, pagarbiai. Prie mirštančiojo, kurį jau būdavo aplankęs kunigas, būdavo tyliai meldžiamasi, deginama žvakė. Merdint tėvui ar motinai šalia būdavo vaikai, laukiantys paskutinio palaiminimo – lyg nerašyto testamen-to. Mirties išgyvenimas buvo ir te-bėra asmeniškiausias, giliausias pa-tyrimas, bandymas suprasti, kur bai-giasi gyvybė ir prasideda Didžioji paslaptis.

Dažnam iš mūsų, vyresnės kar-tos žmogui, gyvenančiam Lietuvoje ar emigracijoje, prisimena praeito šimtmečio ankstyvas rytas, kai iš toli išgirsdavome graudžią laidotuvių giesmę – tai į kaimo kapinės ar į miestelio bažnyčią buvo atlydimas miręs žmogus; arklio traukiamas vežimas, apkaišytas keturiais beržė-

A † A JOANA KOŽICAITĖ MIKALAUSKIENĖ

Apleido šį pasaulį 2009 m. rugpjūčio 17 d., palikusi brolio a. a. Vinco du sūnus Rimą ir dr. Aidį. Lietuvoje a. a. sesers Marytės du sūnus Joną ir Arvydą Šlapikus, a. a. sesers Kastulės dukterį Aldoną ir sūnų Algirdą Grinevičių, brolienę Birutę Kožicienę.

Prieš ją su šiuo pasauliu atsisveikino jos vyras a.a. Pranas Mi-kalauskas, broliai a.a. Viktoras ir a. a. dr. Vincas, seserys a. a. Onutė, Kastulė ir Marytė.

Atsisveikinimas ketvirtadienį, rugpjūčio 20 d. nuo 9:30 val. ryto iki 11 val. ryto Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park. 11 val. ryto ten pat bus aukojamos šv. Mišios. Po Mišių velionę palydėsime į Šv. Kazimiero lietuvių kapines.

Prašome maldoje prisiminti a. a. Joaną.

Giminės

A † A ALGIRDAS DIDŽIULIS

Iškeliavo į amžinybę 2009 m. rugpjūčio 16 d., sulaukęs 94 metų. Gimė 1915 m. liepos 31 d. Slovakijoje. Gyveno Cicero miestelyje.

Nuliūdę liko: žmona Stanislava Urbanytė-Didžiulienė; sesuo dr. Irena Jurevičienė su dukromis Giedre Stukniene ir Rūta Marija Urbonavičiene Lietuvoje, pusbrolis Leonas Didžiulis su šeima Lie-tuvoje, dukterėčia ir krikšto dukra Liuda Fernandez su šeima Bra-zilijoje; sūnėnas Jurgis Moskiskis su šeima; dukterėčia Janina Sko-beika su šeima; švogeris Pranas Urbanas ir žmona Raisa su vaikais Kristina ir Viktorija; brolienė Birutė Urbanienė ir jos vaikai Dana ir Kęstutis; krikšto sūnūs Petras Aglinskas ir Rimas Domanskis su šeima bei kiti giminės ir artimieji.

A. a. Algirdas bus pašarvotas penktadienį, rugpjūčio 21 d. nuo 4 val. po pietų iki 9 val. vakaro Suburban Family Funeral Home, 5940 W. 35th Street, Cicero, IL (708-602-1116).

Laidotuvės įvyks šeštadienį, rugpjūčio 22 d. 8:30 val. ryto, Su-burban Family Funeral Home laidojimo namuose, iš kur a. a. Algir-das bus palydėtas į Šv. Antano parapijos bažnyčią, 1515 South 50th Ave., Cicero, IL, kurioje 9:15 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a.a. Algirdas bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapi-nėse.

Kviečiame visus draugus, artimuosius ir pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. David Gaidas, tel. 708-974-4410
www.palosgaidas.com

lais ar eglutėmis (žiūrint, koks metų laikas), būrelis juodai apsirėdžusių žmonių, bažnytėlėje suskambęs var-pas, kviečiantis į gedulingas pamal-das, paskui – į kapus...

Vėliau, jau pokario metais, būta „dūdų orkestro palydos mados”, kuri dabar prisimenama su šypsena...

Per pastarąjį pusšimtį metų kei-tėsi išlydėjimo į amžinybę tradicijos. Madingomis tapo begalės gėlių ir vai-nikų. Didžiuliai kapinių plotai kelia teritorinį rūpestį, dažniau pasigirsta žmonių valia būti kremuotam. Kre-muoti – įprastas laidojimo būdas pa-saulyje, Lietuvoje jis savotiška nau-jiena, nors primena ilgus amžius tru-kusią protėvių tradiciją. Pastaraisiais metais kremuoti (Rygoje) po mirties garsūs kultūros ir meno žmonės, į palaidojimo vietas palydėtos urnos su jų palaikais. Kremavimo paslaugos įteisintos dar 1932 metais, tik iki šiol dėl santvarkos pasikeitimų, įvairių biurokratinių priežasčių, jų neturi-me.

Lietuva yra katalikiškas kraštas,

tautinės mažumos (žydai, karaimai, sentikiai) laikosi savo papročių, bet visa tai nesupriešina gyventojų – atei-na gegužės, lapkričio mėnesiai ir ant pagoniškų milžinkapių, išniekintų, užmirštų, partizanų, netgi užkariau-tojų kapų, samanotų kryžių, ant mo-dernių, brangiais akmenimis pažen-kintų kapų sužiba tūkstančiai žvakių, prisimenami tie, kurių kauleliai ilsisi svetimoje, galbūt nesvetingoje, amži-no įšalo žemėje. Ir negali būti kitaip – iš čia gimsta toji begalinė Paukščių tako trauka.

Tiktai paskui, kada jau visko turim,
Jau sendami pajuntame staiga –
Į pačią širdį priekaištą ar dūrį.
Užlieja keisto išgąščio banga,
Kad mes visi be reikalo skubėjom,
Kad nardėm tarp beprasmių reikalų.

Kažką svarbaus praleidom
(ar pradėjom)
Ir jau nepataisysi. Per vėlu.

„Tulpė Times”,
2009 m. birželis

Rimanto Mikšio nuotr.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦**Šv. Mišios už a. a. Janinos** Mikutaitienės sielą bus aukojamos Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (Brighton Park) sekmadienį, rugpjūčio 23 d. 10 val. r.

♦**Sekmadienį, rugpjūčio 23 d.**, Baltijos jūrų šaulių kuopa ir Jaunimo centras organizuoja legendinio Baltijos kelio 20-sias metines. Paminėjimą pradėsime 10:30 val. r. šv. Mišiomis Jėzuitų koplyčioje su vėliavų įnešimu. Po Mišių Centro kavinėje – minėjimas, išpūdžių pasidalinimas. Bus cepelinai.

♦**Šv. Kazimiero kongregacijos** seserys maloniai visus kviečia kartu paminėti 102-ąsias kongregacijos įkūrimo metines ir rugpjūčio 29 d., šeštadienį, dalyvauti šv. Mišiose bei pasimelsti, kad kongregacijos steigėja Motina Marija Kaupaitė būtų paskelbta Palaimintąja. Šv. Mišios bus aukojamos seselių Motiniškajame name, 2601 W. Marquette Rd., Chicago. Po Mišių – kazimieriečių auditorijoje kavutė ir vasaros šventė, kuri tęsis iki 2 val. p. p. Daugiau informacijos tel.: 773-776-1324.

♦**Gedimino lituanistinė mokykla** ruošiasi 2009–2010 mokslo metams. Rugsėjo 12 d., šeštadienį, 10 val. r. visi norintieji mokytis GLM (adresas: 10 South Lake Street, Mundelein, Illinois) kviečiami į naujų mokslo metų pradžios šventę. Mokiniai primami į 1–6 klase, 4–5 metų vaikų – į priimami į darželio grupę. Kviečiame visus norinčius pradėti lankyti mokyklą, o jau pradėjusius, tęsti pradėtas studijas GLM. Mokytojų kolektyvas kviečia į mokyklos veiklą įsitraukti naujus mokytojus. Mokykla laukia pradinį klasių, lietuvių k., istorijos, geografijos, tikybės mokytojų. Registruotis ir skambinti dėl informacijos apie GLM galima šiais telefonais: Violeta Rutkauskienė – 847-244-4943 arba Beata Ivanauskienė – 847-395-3670.

♦**Santaros-Šviesos 56-ajame suvažiavime** penktadienį, rugsėjo 11 d., vyks muzikos ir literatūros vakaras. Gros Aurelija Tamošiūnaitė (fleita) ir

Edita Berlingaitė-Eppolito (fortepijonas). Ištraukas iš savo vertimų skaitys Elizabeth Novickas.

♦**Santaros-Šviesos 56-ajame suvažiavime** rugsėjo 12 d., šeštadienį, 10 val. ryto vyks Psichologinės ir dvasinės pagalbos draugijos pokalbis tema „Emigranto netektys ir atradimai“. Pokalbio metu bus kalbama apie netektis kultūrinėje, socialinėje, šeimos ir individo lygmenyje, taip pat ir apie atradimus/naujoves, kurias suteikia emigracija. Pokalbį ves kun. Draugijos pirmininkas V. Aušra. Pokalbyje dalyvaus: N. Aušrienė, L. Zavistauskienė, kun. A. Saulaitis.

♦**Rugsėjo 12 d., šeštadienį, 6 val. v.** Ateitininkų Namų 30 metų sukakties šventė vyks Ateitininkų namuose, 1380 Castlewood Dr Lemont, IL. Vietas prašome užsisakyti iki rugsėjo 1 d. el. paštu 30@atnamai.org arba telefonais: 630-257-8087 (Vida); 630-257-8617 (Elzytė).

♦**Atveskite savo vaikučius į P**irų ratelį, Pasaulio lietuvių centre, Lemont! Rudens semestras prasideda 2009 m. rugsėjo 14 d. Registracija vyks iki rugsėjo mėn. pabaigos. Kviečiame vaikus nuo 18 mėn. iki 4 metų. Visais klausimais kreipkitės į Ingridą Naudžiūtę-Sherpitis tel.: 312-288-7443. Vietų neturime daug, tad pasukubėkite užsiregistruoti!

IŠ ARTI IR TOLI...

♦**„Meno8dienes“, kūrybinė stovykla** suaugusiems, penktą kartą ruošiamą š. m. rugpjūčio 23–30 dienomis Neringos stovykloje, Vermont. Daugiau informacijos apie „Meno8dienes“ rasite: www.neringa.org.

♦**Audrės Budrytės monospektaklis „Une Baye“** ir Aldegundos bei Kęstučio Stančiausko pasirodymas Acorn Theatre, 107 Generations Dr., Three Oaks, Michigan (važiuoti 94 keliu iki 4A išvažiavimo) vyks šeštadienį, rugpjūčio 29 d., 8 val. v. Michigan laiku (7 val. v. Čikagos laiku). Bilietai ir informacija tel.: 269-756-3879.

Buvę čikagiečiai susitiko Lietuvoje. Iš kairės: Julija Zabarskienė (Vilnius), Akademikų skautų filisteris Vytautas Šliūpas (Burlingame, CA), filisteris Edvardas Zabarskas (Vilnius), filisterė Vanda Šliūpienė (Burlingame, CA) ir Liucija Hoffman (Oak Lawn, IL).
Nuotr. iš asmeninio V. Šliūpo albumo

„DRAUGO“ ŠIMTMEČIO POKYLIS

vyks
spalio 17 d., šeštadienį,
Willowbrook pokylių salėje
8900 Archer Ave., Willow Springs, IL 60480.

Iškilmingo pokylio pirmininkas – **dr. Jonas Prunskis**
Garbės svečias – Lietuvos užsienio reikalų ministras
Vygaudas Ušackas

Kokteiliai – 5 val. p. p., vaisės – 6 val. v.
Bilietus (100 dol. asmeniui) galima įsigyti
„Draugo“ administracijoje, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629
Tel.: 773-585-9500; Fax.: 773-585-8284

Seselė Teresė su giminėmis ir draugais.

Nuotr. iš asmeninio seselės Teresės albumo

Šv. Kazimiero kongregacijos vienuolyne, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, rugpjūčio 15 d. seselės kazimierietės Teresės Papsytės auksinio – 50 metų vienuolystės jubiliejaus proga vyko Liturgija. Šv. Mišias koncelebravo net 14 kunigų. Po to buvo skanios vaisės.

Auksinį jubiliejų anksčiau šventė seselės: Mary Louise Andrulonis, Jeanne Moceyunas, M. Deborah Romanuski, M. Zita Petkevicius ir Margaret McJaggert. Deimantinį – 75-ųjų metų – jubiliejų vienuolijoje atšventė seselės M. Paulissa Puisis ir M. Anacleta Venslovitch.

Andrytė, Erikutis ir Alytė Korzonai pasipuošę Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmečio marškinėliais, atvežtais iš Lietuvos jų senelio Raimundo Korzono, kuris su „Dainavos“ ansambliu dalyvavo Dainų šventėje.

Danutės Korzonienės nuotr.

SKELBIMAI

Advokatas Jonas Gibaitis

30 metų darbo patirtis
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.
www.johngibaitis.com
gibaitis@aol.com

Namams pirkti paskolas duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nušimčiais. Kreipkitės į **Mutual Federal Savings**, 2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747.

Advokatas Vytenis Lietuvninkas

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių Specialistas.
Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba 877-496-3527
Valandos pagal susitarimą